

de VOLKSUNIIE

BLAD VAN DE VLAAMS NATIONALE PARTIJ

BEHEER - Maur. LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL 1, TEL. 11.82.16

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS

ABONNEER
NU!

DE REGERING HARMEL IN HET TEKEN VAN "VOORRANG VOOR WALLONIE"

De massa hierboven, die zo overvloedig uit een muurkast schijnt te stromen, is onze nieuwe regering. Deze groepsfoto, waarvoor de excellenties zich opgesteld hebben in hiërarchische volgorde — de ministers achter de superminister, de onderministers achter de ministers en de halve onderminister helemaal achteraan — is in meer dan één opzicht een merkwaardig document. Zo o.m. toont ze onweerlegbaar een glimlachende Ludovic Moyersoën, wat tot op heden voor onmogelijk werd gehouden. Merkwaardiger echter is nog dat ze heel wat weg heeft van een zoekprentje. Met enige inspanning telt men voor en in de muurkast 27 excellenties en het is slechts de wetenschap dat het er 28 moeten zijn, die een heel poosje nadien een vageschim helemaal achteraan en halfverdoken laat ontwaren.

We zouden deze opstelling en het clair-obscur achteraan, die het tellen zo bemoeilijken en die één excellentie bijna wegmoeffelen, symbolisch

kunnen heten: een regeringsploeg van 27 man en hait stelt zich voor aan het land Zes en twintig bekenden, minder bekenden en voorlopig nog helemaal onbekenden werden door de heer Harmel waardig bevonden om in zijn gewijd gezelschap het land te besturen. In extremis moest nog vlug een functie van halve onderminister in het leven worden geroepen en een zeven en twintigste gegadigde uitverkoren om de Vlaamse C.V.P.-ers toch een schijn van waarachtigheid te geven bij hun bewering dat het taalevenwicht in de schoot — zo heet dat immers — van de regering ongeveer werd geëerbiedigd. Hoe het er met dat evenwicht in werkelijkheid uitziet, vertellen we elders in dit blad.

De aanstelling van een acht en twintigste en slechts halve onderexcellentie kan gelden als een schoolvoorbeeld van de wijze, waarop deze regering denkt te werken. De grote krachtlijnen van de regeringspolitiek zijn — net als de oorspronkelijke sa-

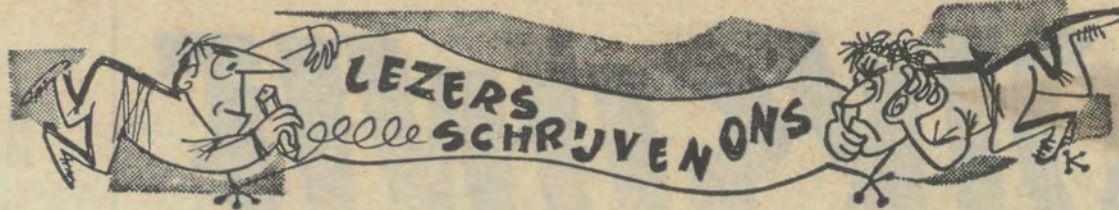
menstelling van de ploeg — eenzijdig op Wallonië gericht — onder het door B.S.P.-voorzitter Collard mondgemeen gemaakte motto « priorité pour la Wallonie ». Slechts af en toe en uitsluitend met de bedoeling om de zeer gewillige Vaamse B.S.P.- en C.V.P.-vleugels een al dan niet sluitend elektoraal alibi te bezorgen, zal met een voorzichtige en povere toegeving in de richting van Vlaanderen heel even afgeweken worden van deze grote krachtlijnen — gelijk het geschied is met de beschamende aanstelling van de acht en twintigste man.

Met het aantreden van de regering Harmel breekt een zeer gevaarlijke tijd aan voor Vlaanderen: het sakrosante partij-unitarisme heeft gewild dat deze regering met haar uitgesproken Waals-franstalig overwicht en haar uitgesproken pro-Waalse bedoelingen vooral geschraagd wordt door de Vlaamse vleugels der regeringspartijen. Het valt niet moeilijk

te voorspellen dat deze regering niets onverlet zal laten om het de mokkende Walen naar de zin te maken. Men moet evenmin profet zijn om reeds nu vast te stellen dat de grote fransdolle vloedgolf bij de jongste verkiezingen te Brussel het regeringsprogramma en het regeringswerk sterk beïnvloedt.

Niemand, werkelijk niemand behalve de heer Harmel en zijn zeven en twintig uitverkorenen zelf, is in staat om voor deze matte ploeg ook maar een sprankeltje geestdrift op te brengen. Het gevaar is echter verre van denkbeeldig dat de regering toch een té lang leven zal beschoren zijn, niet door de geestdrift van haar kwalitepartners maar door hun verlangen om een nieuw konfrontatie met de kiezer zo lang mogelijk te verdragen.

Aan de Vlaams-nationale oppositie mede de taak, de acht en twintig heren het politieke leven zuur te maken en in te korten! (tvo).

ACADEMICI ?

Waarde Redactie,

Ik werd geschokt door een zinsnede uit een artikel van mijn naamgenoot dr. Willy Lauwers in « De V.U. » van 10 juli. Het artikel verscheen onder de hoofding « Vrije Tribune » en ik durf dan ook hopen dat het enkel de persoonlijke zienswijze van de inzender weergeeft.

Hij schrijft dat er een wet zou moeten tot stand komen, waarin bepaald wordt dat elke volksvertegenwoordiger en senator, die geen universitair diploma bezit, zou moeten bijgestaan worden door een plaatsvervanger die wel een universitaire graad heeft en die zijn « adviseur » zou zijn.

De heer Lauwers wenst dus twee soorten parlementairen, n.l. volwaardige met universitair diploma en onvolwaardige die onder voogdij staan.

Hij acht blijkbaar de overgrote massa van het volk, namelijk de arbeiders, middelbare en lagere bedienden, landbouwers, middenstanders, niet in staat zelf vrij hun eigen vertegenwoordigers te kiezen.

Hij is wellicht van oordeel dat een arbeider of bediende niet bevoegd is om zijn collega's in het parlement te gaan vertegenwoordigen, tenzij onder toezicht.

En wat doet hij met een architect of een technisch ingenieur (geen academicus)? Of met een sociaal assistent bijvoorbeeld, die 20 jaar praktijk heeft en doorkneet in sociale aangelegenheden? Moet die zich laten adviseren door een academicus als hij in het parlement zitting zou krijgen?

Het Vlaamse volk is er nauwelijks mee begonnen zich van de voogdij der supermensen uit Brussel en Wallonië te bevrijden, of er staan in eigen rangen al andere voogden klaar!

De Volksunie zou er goed aan doen, als Vlaams-Nationale en volkse partij bij de eerstvolgende wetgevende verkiezingen arbeiders, bedienden en technici verkiesbare plaatsen op de kan-

didatenlijsten te geven indien zij haar prachtig sukses van 23 mei j.l. wil uitbreiden of zelfs maar handhaven.

Ik kan niet geloven dat het in de bedoeling van de Volksunie zou liggen de kleine man slechts als werktuig te gebruiken om te gaan plakken, propaganda van man tot man te voeren, pamfletten te gaan bussen en bij gelegenheid eens te gaan knokken.

In een gezond samengesteld volk moet er evenwicht zijn tussen alle bevolkingsklassen en mag niemand zich geminacht voelen. In een gezonde democratie - en die willen wij toch vestigen, nietwaar? - moet elk een rechtstreeks invloed kunnen uitoefenen op het politiek beleid.

En wij weten toch allemaal dat het bezit van een universitair diploma niet noodzakelijk een waarborg is voor toewijding, gezond verstand, intelligentie, doorzicht en mensenkennis! Of waarom hebben wij anders de heer Theo Lefèvre vier jaar lang op alle terreinen aan z'n vel gezeten?

P.L. - Borgerhout.

« BLANKENBERGSE »
REKENINGEN

Mijnheren,

In West-Vlaanderen noemt men ondoorzichtige, ingewikkelde rekeningen Blankenbergse. Op het departement van Landsverdediging komt men bij elke bevordering der officieren met dergelijke ingewikkelde, troebele rekening voor de pinnen. Dat komt omdat het Verbond van het Vlaams Overheidsperoneel na elke reeks bevorderingen een rekensommetje opmaakte waaruit duidelijk bleek dat, ofschoon er Waalse officieren te veel zijn in de hogere kaders, de minister maar doorging met Walen in overtaal te benoemen ten nadele van Vlaamse officieren.

Deze ernstige Vlaamse controle op de benoemingen werkte tenslotte zodanig op des minis-

ters zenuwen dat hij na elke reeks bevorderingen een speciaal uitlegje in de pers liet verschijnen. Daarmee wilde hij doen blijken dat hij zijn best deed. Bij de Vlaamse officieren telde hij niet enkel hen die alleen kunnen aanspraak maken op benoeming als Vlamingen, maar hij voegde daarbij de Waalse officieren, die het Nederlands grondig zouden kennen (zoozezegd bewezen door taalexamens) en ook die Waalse officieren, waarvan zonder meer beweerd wordt dat zij ook voldoende Nederlands kennen.

Ernstig is zoiets niet, want als we die Blankenbergse rekening eens moesten omkeren en bij de Waalse officieren al de Vlaamse officieren voegen die volgens de normen, toegepast om de taalvaardigheid van de Waalse officieren te meten, voldoende het Frans beheersen, dan kan bij elke reeks bevorderingen beweerd worden dat 100% Franssprekenden werden benoemd tegen 0 Nederlandssprekenden.

Die driemaandelijke grappenmakerij, helaas! ten koste van de Vlaamse officieren, moet dan ook een einde nemen en bij elke driemaandelijke benoeming verwachten wij van de nieuwe minister juiste cijfers: zoveel Vlamingen werden benoemd naast zoveel Walen!

M.C.V.D. - Schaarbeek.

JEROOM LEURIDAN

Mijnheren,

Met de biografie « Jeroom Leuridan - Recht en Trouw », door H.J. Demoen, poogde de Oranje-uitgeverij een sprekend monument op te richten ter nagedachtenis van deze in de gevangenis gestorven Westvlaamse voortrekker. Dit monument is bijna voltooid, in deze zin dat, op enkele schaarse exemplaren na, de eerste en enige oplage is uitgeput, zodat belangstellenden weldra het boek alleen nog in antiquariaat zullen kunnen vinden.

Om de gegadigden daarvoor te behoeden, worden van de drie

uitgaven (ingenaaid 250 fr., ingebonden 350 fr., luxe in simillieder en door de auteur genaamtekend 500 fr.) nog enkele exemplaren ter beschikking gesteld op adres H.J. Demoen, Hyacintenaan 29, Mariakerke/Oostende. Postgiro 383.11.

JEUGDBEWEGING

Geachte Redactie,

De heer H.O., Strombeek, meent in zijn brief over Jeugdbeweging (« Volksunie », 3 juli) dat de V.U. voor eigen deur moet vegen wanneer zij spreekt over het misbruiken van de Chiro door de C.V.P. Want, zegt de h. H.O., de V.U. doet dit ook met het Vlaams Nationaal Jeugdverbond!

Ik ben er zeer van geschrokken want als bewijs voor het misbruik haalt H.O. ons maandblad « Storm » van juni aan, waarin een hele blz. gewijd is aan « reklame » voor een « operatie 5 » en zegt dat dit propaganda voor de V.U. was.

Als die « operatie 5 » verkiezingspropaganda ware geweest, dan waren het geen vijven doch vijgen na Pasen, in casu de verkiezingen, want de verkiezingen hadden plaats op 23 mei en de betreffende « Storm » kwam van de pers op 29 mei. Als reklame voor de V.U. wel een beetje laat!

Ik vind het eigenlijk jammer dat ik door dit misverstand de echte betekenis van « operatie 5 » moet prijsgeven. Als H.O. de inleiding van onze verbondsleider in « Storm » had gelezen dan zou hij het wel geraden hebben. Het V.N.J. heeft zijn vijfde werkjaar ingezet en bereidt nu reeds een grootse viering voor (de « operatie 5 »).

Het V.N.J. staat beslist buiten en boven alle politiek en staat beslist onafhankelijk van elke partij. Dit belet niet dat elke organisatie beroep kan doen op onze muziekkapel en onze andere nevenorganisaties (speelschaar, enz....).

J.R. - Berchem.

TROETELKINDEREN

Waarde Redactie,

Op het B.S.P.-kongres van 25 juli sprak ondervoorzitter J. Van Eynde tot de Waalse socialisten: « Ik geloof niet dat het U mogelijk zal zijn met een andere staatsstructuur méer te bereiken. Gij zult nergens meer begrip ontmoeten dan bij ons ». En hij haalde nog eens aan: « Spinoy spande zich reeds in voor het zuiden van het land ».

Niettegenstaande deze verregaande vertroeteling oordeelden 61 t.h. van de Walen in de B.S.P., aan de nieuwe C.V.P.-B.S.P.-koalitie hun steun te moeten ontszeggen. Daar de unitaire staat aan de Walen de voordelen van het federalisme biedt, zodat het federalisme voor hen in feite overbodig wordt, is het bijna onmogelijk in de oprechtheid van de Walen te geloven, wanneer zij met federalistische eisen te voorschijn komen. Veeleer zou hun federalistisch geroep een afdoend afdreigingsmiddel blijken te zijn om steeds maar terug en altijd prioriteit te bekommen, zoals B.S.P.-voorzitter Collard het hen ook belooft.

Als dan op het C.V.P.-kongres de heer Van den Boeynants de Vlamingen vraagt de moeilijkheden van de Brusselaars (nog « geminoriseerden ») te willen verstaan, weet men waaraan zich te houden met de nieuwe regering Harmel.

De schuldigen? De eeuwige schaaftachtige Vlaamse C.V.P.-ers die het mogelijk maken dat zulke uitdagende taal tegenover de Vlamingen gesproken wordt. Kan men zich inbeelden wat het worden zou, zo de Vlaamse C.V.P. met 60 t.h. de regeringskoalitie afkeurde?

B.H. - Erembodegem.

De redactie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

KOOP BIJ ONZE ADVERTEERDERS

BABY-RELAX

WAGENS - STOELN

KWALITEITS-
SPEELGOED

HOBBY-TREINEN

DE LAATSTE
SNUFJES IN

DIEPESTRAAT 44 ANTWERPEN TEL. 32.44.30

LET WEL

ALLE ADVERTENTIES VOOR « DE VOLKSUNIE » dienen toegestuurd aan onze PUBLICITEITSDIENST:

De Lie, « Papenhoek », Berendrecht Tel. (03) 73.66.59

★

Alleen de zoekertjes gaan naar het hoofdsecretariaat:

M. Lemonnierlaan 82 Brussel 1. Tel. 02/11.82.16

ROLLUIKEN
in hout, staal, aluminium of plastic
Hand- of elektrische bediening.
Alle systemen.
VENETIAANSE ZONNEBLINDEN
Bediening met koorden of met stang en windwerk

VENETIAANSE BLINDEN
SOMBRILLA-FLEX

ROLLUIKEN

A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN PVBA ZONHOVEN
TEL 132 31

WENTELPOORTEN
in hout, staal, aluminium of plastic.
Standaarduitvoering of naar gewenst model.
Systemen aangepast aan de aard van het bouwwerk.
Hand- of elektrische bediening.

A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN PVBA
ZONHOVEN • TEL 132 31

Vertegenwoordiger voor Antwerpen (Stad en provincie):
L. Vandeveld, St Damiaanstr. 17, Wommelgem - T.03-53.67.27

WIM MAES

DIANALAAN, 10, BERCHEM - Antwerpen. - Tel.: (03) 39.69.34.

— Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen in de provinciën Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaanderen voor alle verzekeringsvormen: Brand - Leven - Persoonlijke - Familiale - Auto - Wet - Burg. Aansprakelijkheid.

— Komt op het eerste verzoek voor:
Overname van bestaande verzekeringspolissen.
Nieuwe zaken bij huwelijk, oprichten zaak, enz.

DRUK

Grote leus:
GLAZEN en MONTUREN.
Gratis voor verzelfden.
Herstellingen in eigen werkhuis.

Walter ROLAND
— Gediplomeerd Optiker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
(Let a.u.b. op het huisnummer!)

Telefoon: 35.84.42
10% korting op verloor doez.

HERMES

SCHOOL 54 Zuidlaan

209-211 M. Lemonnierlaan
Tel. 11.00.33.
Brussel.

★

VOLLEDIGE
SEKRETARIAAT-
KURSUS IN 2 JAAR.

★

Steno- en
daktylografie
in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving.
Moderne talen.
Handels-
correspondentie.

★

Dag- en avondlessen.
De school waar Vlamingen
zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

IN DE KAMER

SCHERPE AANKLACHT VAN MR. VAN DER ELST

Wij krijgen voor de eerste maal de gelegenheid hier onze mening te zeggen over de verkiezingsuitslag. De verliezende partijen hebben twee maanden gewacht om samen weer 'n regering te vormen. Maar ondanks die twee maanden blijft de verkiezingsuitslag nog steeds zijn volle waarde behouden. Wij leerden er in de eerste plaats uit, dat de hoofdstad Brussel in ons land een noodlottige rol speelt.

De vorige eerste-minister sprak in zijn regeringsverklaring over de exaltante tijden die de regeringspartijen zouden beleven. Die exaltante tijden zijn afgelopen met een verlies van 400.000 stemmen en 19 zetels voor de C.V.P., van 470.000 stemmen en 20 zetels voor de B.S.P. Het is ongehoord dat die partijen geen rekening houden met de door hen geleden nederlaag.

Het zou aan de andere kant ook wenselijk zijn dat de P.V.V. haar programma voor het regeringsbeleid kenbaar maakt. (Onderbrekingen).

Voor ons zijn er geen definitieve oplossingen mogelijk in een unitair staatsstelsel. Het B.S.P.-congres dat beslissend is geweest voor de totstandkoming van deze regering, heeft schaamteloos toegegeven dat de socialisten enkel om redenen van partijbelang en benoemingen aan de regering deelnemen. (Applaus bij de Volksunie.) De heer Collard heeft op dat congres gepleit voor de dialoog als voorwaarde voor een goede parlementaire democratie. Maar hier is geen sprake van dialoog, hier spreekt alleen de tuchtstemming. Ik kijk benieuwd uit of de B.S.P.-kamerleden vrij over de regeringsverklaring zullen mogen stemmen.

De B.S.P. die zich heeft uitgesproken voor de dubbele meerderheid in verband met de grondwetsherziening, paste die procedure niet toe op haar eigen congres.

Waar zijn de grieven van de Vlaamse C.V.P.-ers van het comité der vier of der acht gebleven? Stellen zij zich tevreden met de toekenning van een portefeuille aan de heer De Saeger? Eisen zij niet langer de voorafgaande inwilliging van een reeks Vlaamse eisen?

De heer Van Eynde heeft onlangs geschreven dat de Vlamingen nog steeds de eisende partij zijn, niet alleen op taalgebied, maar ook op economisch en sociaal gebied. (Onderbrekingen op de C.V.P.-banken.)

De eerste-minister raadpleegde zeer vele personen, maar geen enkele representatieve Vlaamse culturele, sociale en economische organisatie. Wij nemen hem dat kwalijk. Men kan in dit land niet meer regeren tegen Vlaanderen.

Harmel : U hebt gelijk.

Van der Elst : Wij betreuren ook de onvoldoende vertegenwoordiging van de Vlamingen in de regering. Dat is hoofdzakelijk de schuld van de Vlaamse C.V.P.

De C.V.P. behaalde in de Vlaamse arrondissementen circa 1.254.000 stemmen en 51 kamerzetels, in de Waalse arrondissementen 378.500 stemmen en 18 zetels, dit is ongeveer 31.000 stemmen meer dan de Volksunie.

In de regering zijn er echter 7 Waalse C.V.P.-ministers, plus de eerste-minister, tegen slechts 7 Vlaamse C.V.P.-ministers. Dat is ongehoord!

Vanden Boeynants : Er zijn acht Vlaamse C.V.P.-ministers!

Van der Elst : Ik hield er het arrondissement Brussel buiten en daarboven kunnen wij personen die hun kinderen in het Frans opvoeden, niet als Vlamingen beschouwen. (Applaus bij de Volksunie.)

Claeys : Dat gebeurt ook bij u. (Rumoer.)

Van der Elst : Dat is een verdachtmaking, en ik daag u uit één naam te noemen.

Claeys : U doet nooit iets anders dan mensen verdacht maken.

Van der Elst : Wij aanvaarden ook niet dat de Vlaamse minister van nationale opvoeding weerom een adjunct is. Over de splitsing van het ministerie wordt met geen woord gerept. Zolang dat niet gebeurt, zijn alle maatregelen van culturele autonomie oogverblindend.

Een grote matheid en een absoluut gebrek aan enige geestdrift waren de hoofdkenmerken van het marathondebat over de regeringsverklaring in de Kamer verleden week. De woordvoerders van de regeringspartijen slaagden er geen enkel ogenblik in, dit debat wat bezieling en entoesiasme bij te brengen. De P.V.V.-ers — haastig teruggekeerd uit alle vakantiehoeken van Europa — hebben een kleurloze vertoning van oppositionele futloosheid weggegeven. Een der weinige hoogtepunten van de praatmarathon die zaterdagmorgen omstreeks 3 u eindigde, was de tussenkomst van mr Van der Elst als woordvoerder van de Volksunie. Dat zijn redevoering niet onopgemerkt voorbij ging, bewijzen de talrijke zenuwachtige onderbrekingen ervan door eerste-minister Harmel, Van den Boeynants e.a. De pers onthield onze voorzitter niet een objektieve en lovende kommentaar. We brengen hieronder de vlijmscherpe aanklacht van mr Van der Elst, zoals ze verscheen in het Beknopt Verslag.

De ambtenaren zullen zich afvragen onder welke minister zij ressorteren. Die gebrekkige schijnoplossing voorstellen als culturele autonomie, is niet anders dan het land misleiden.

Een woordje over de hervorming van de instellingen. De commissie belast met de studie van dat vraagstuk wenste een vermindering van het aantal portefeuilles. Met deze regering wordt daarentegen dat aantal nog verhoogd; naast de ministers worden bovendien staatssecretarissen benoemd.

klaring werd opgenomen. Ik weet niet of de Waalse C.V.P. haar dieptepunt bereikt heeft; ik weet wel dat de Vlaamse C.V.P. nog veel kan verliezen.

Verroken : Maakt een regering met de liberalen!

Van der Elst : De Vlaamse C.V.P. mag niet vergeten dat men niet meer tegen Vlaanderen kan regeren.

De huidige toestand is paradoxaal : een meerderheid van Vlamingen steunt een regering die hoofdzakelijk Waals is.

b.s.p. vooral om redenen van partijbelang en benoemingen in de regering - onvoldoende vlaamse vertegenwoordiging in de regering - nationale opvoeding : weer een vlaamse adjunct - prioriteit voor de waalse eisen - culturele autonomie : knollen voor citroenen - geen schadevergoeding aan zgn. «kleine incivieken» - grondwetsherziening blijft vlaanderen bedreigen

Geen enkele rechtgeaarde en bewuste Vlaming kan zijn vertrouwen schenken aan die regering.

Wat nu de regeringsverklaring op zichzelf betreft, kan men zich afvragen of het een regeringsverklaring of een sermoen is. (Gelach.)

Voorts lijkt mij het belangrijkste gedeelte datgene wat niet in de ver-

Partijvoorzitter Collard heeft vóór, tijdens en zelfs na het B.S.P.-congres de prioriteit voor de Waalse eisen verdedigd. Wij weten dat minister Spinoy zich heeft ingespannen om o.a. Amerikaanse bedrijven van Vlaanderen naar Wallonië over te schakelen. Er is mij nog onlangs een (vervolg blz. 10)

open brief

aan Zijne Excellentie

de heer De Saeger

Minister van Openbare Werken

Excellentie,

Degenen die beweren dat in de politiek geen dankbaarheid bestaat, kloppen er de bal behoorlijk naast: rien ne se perd dans la nature en de gewilligheid waarmee gij uw soepele ruggegraat destijds gebogen hebt onder het ossenjuk van Hertoginnedal, wordt vandaag dankbaar omgezet in de klinkende beloning van een ministerzetel.

Oh, wij weten het wel, excellentie: zó groot is de dankbaarheid in de politiek dan ook weer niet dat zij alléén zou hebben volstaan om U thans het loon voor uw plooibaarheid te doen uitkeren. Uw politieke vrienden, zij die in de Wetstraat de oppermachtige loners van het goed en straffers van het kwaad zijn, hebben andere en doorslaggevender redenen gehad dan alleen maar dankbaarheid om u een ministerzetel onder het eerbiedwaardig derriere te schuiven. De vergrijpsden in de ellebogenstrijd, zij die « er al zo veel hebben weten komen en gaan », beseffen beter dan wie ook de juistheid van de Nietzscheaanse uitspraak: « Sie sind alle käuflich » - voor een ministerzetel laten ze alles en desnoods nog wat er bij vallen als een baksteen.

Ook in uw geval, Excellentie, hebben zij zich niet vergist: gij stond publiek te koop en uw prijs was niet eens zo hoog. Gij werd van tussen de rommel gehaald om voortaan te prijken naast de 27 overige hele, halve en gevierendeelde postures die in de volgende maanden het sieraad van onze nationale porceleinwinkel zullen uitmaken. En meteen zijt gij eens en voor goed onschadelijk; monddood gemaakt, geringeloord, gekortwiekt, door de neus geboord en gesneden op de gebruikelijke manier.

Is dat, Excellentie, van meet af aan niet het doel van uw streven geweest? Hebt gij sinds jaren deze bevordering naar een goedgebetaald verblijf in de politieke frigo niet voorbereid zoals dat gewoonlijk gebeurt: door af en toe een ruit in te smijten en de stoute jongen uit te hangen? Zijt gij niet Wetstraatwaarts gereden op de brede en och zo comfortabele rug van een tandeloze en ontklauwde Vlaamse Leeuw? Wij zullen er te eeuwig dagen naar gissen. Alleen weten wij, hoe weinig moeite het heeft gekost om de losgeslagen zeemijn De Saeger te ontsherpen.

Het is trouwens, Excellentie, maar op het randje af geweest. De zetel waarin gij thans hoog verheven boven uw voormalig Vlaams leiderschap troont, was eigenlijk van in den beginne voorbehouden aan een andere felle jongen die men wilde snijden: de humeurige Luikse wallingant en ex-minister Merlot. De Luikenaar was echter - uitzonderingen bevestigen de regel! - voor éénmaal niet käuflich en ging hooghartig voorbij aan het koopje dat men hem voorstelde. Gij waart niet zo vies gevallen: de pap die de wallingant Merlot koud liet staan, was gefundenes Fressen voor de « flamingant » De Saeger.

Wij bewonderen, Excellentie, de kiesheid, de voornaamheid en de beginselvastheid waarvan gij te dezer gelegenheid hebt blijk gegeven. Jarenlang waart gij het Grote Opperhoofd Van De Vlaamse C.V.P. Terwijl uw kollega's thans nog volop aan het klagen waren dat de regering Harmel geen waarborgen bood, dat ze vanuit Vlaams standpunt te mijden was, dat de portefeuilleverdeling nadelig was voor Vlaanderen, vindt gij er geen graten in om alvast maar de rol te spelen van Alexander een zetel voor mij en het gezaag voor een ander. Na jarenlang de grote mond opengezet te hebben en uw leiderschap van de daken te hebben gschreeuwd, liet gij uw troepen en volgelingen feestelijk in de drup staan van zodra de begeerde portefeuille binnen schot kwam.

Als Groot Politieker zijt gij, Excellentie, een publiek man. Dat is niet helemaal hetzelfde als een publieke vrouw. Alhoewel het verschil niet zo snel te merken is. Zo meent althans

« EVENWICHT » ...

Inzake « evenwicht » tussen franstaligen en nederlandsstaligen is de nieuwe regering een uitzonderlijk Belgisch « model ». De officiële verhouding tussen de oorspronkelijke 27 excellenties was 14 franstaligen tegen 13 nederlandsstaligen. Als nederlandsstaligen trachtte men overigens te doen doorgaan mevrouw De Riemaecker die haar kinderen een verzorgde Franse opvoeding geeft en de heer d'Alcantara. Ook de B.S.P.-er Vranckx, die bij de gemeenteraadsverkiezingen te Leuven pamfletten uitgaf in de taal van Voltaire en die de tweetaligheid te Leuven predikte, geldt als Vlaming.

Tegenover deze en andere Moyersoens, prototypes van het begrip « geografische Vlamingen » staan aan de Waalse kant overtuigde wallinganten zoals Dehousse, Leburton en Destexhe. Wat het « evenwicht » nog bedenkelijker maakt!

... EN JEF VAN BILZEN

De taalverhouding in de regering van de Luikerwaal Harmel was zó gortig, dat zelfs de Vlaamse C.V.P.-ers — behalve De Saeger die alleen oog had voor zijn portefeuille — het niet namen. Ze eisten van Harmel, dat daarin verandering zou worden gebracht.

Harmel had een geniale inval: hij verhoogde het aantal regeringsleden van 27 tot 28 en schiep meteen naast de superministers, ministers en onderministers een vierde excellente categorie: die van de halve onderministers met als voorlopig enig exemplaar Jef Van Bilzen, « kommissa-

PERSMEDEDELING

Het Dagelijks Bestuur van de Volksunie heeft in vergadering van 4 augustus, de politieke toestand onderzocht zoals deze zich voordoet na de stemming van het vertrouwen in de regering in Kamer en Senaat.

Zowel uit de verklaringen afgelegd door de hr Collard, voorzitter van de B.S.P. na het partijcongres, als uit het verloop der debatten in het parlement, blijkt overduidelijk, dat de vorming van de regering in zeer grote mate beïnvloed is geworden door Waalse en Brussels-franstalige druk.

Het feit dat in de samenstelling van de regering zelve de Nederlandstaligen, die nochtans meer dan 60 % van de bevolking uitmaken, geminoriseerd worden, is het meest spectaculaire symptoom van deze franstalige druk.

Hiertegenover staat de afwezigheid van iedere ernstige reactie van Vlaamse zijde, tijdens de parlementaire debatten, uitgenomen de tussenkomsten van de vertegenwoordigers van de Volksunie.

Dit alles laat toe te veronderstellen, dat de politieke afdreiging vanwege de Waalse socialisten inderdaad zal leiden tot een prioritaire behandeling van de Waalse eisen en een feitelijke minorisatie van de Vlaamse belangen.

De Volksunie hoopt, dat de Vlaamse vertegenwoordigers in de zgn. traditionele partijen hun houding zullen herzien in de komende maanden en over alle partij-belangen heen de rechten van de Vlaamse meerderheid in België zullen opvorderen met dezelfde krachtadigheid als hun Fransstalige collega's die van de franstalige minderheid.

Brussel, 4.8.65.

ris van de Koning ».

Met die hen hautain toegeworpen beledigende aalmoes namen de Vlaamse C.V.P.-ers, na tussenkomst van die andere grote Vlaming Pol Van den Boeynants, gewillig vrede.

Zodat de « officiële » taalverhouding thans 14 tegen 13.5 is geworden!

Het slot van de geschiede-

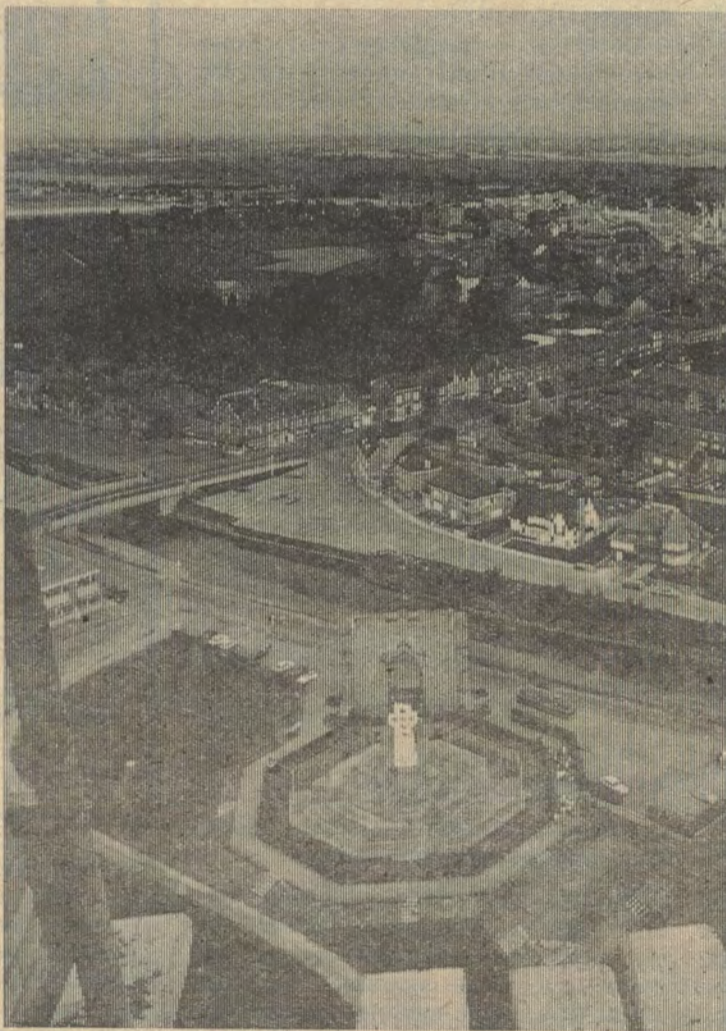
nis moet nog komen en is waarlijk stichtend: de benoeming van Jef Van Bilzen in zijn huidige functie werd reeds sedert maanden voorbereid en stond al lang definitief vast. Door deze benoeming thans te bekrachtigen en haar te betiteln als half onderministerschap speelde Harmel de (gemakkelijke) krachttoer om de Vlaamse C.V.P.-ers met een fopspeen de mond te stoppen.

SPIJTIG HEENGAAN

De regeringswisseling is niet de enige opmerkelijke verandering van de jongste weken. Een minstens even wereldschokkende verandering geschiedde op de redactie van het dagblad « Het Volk »: de onvergetelijke « Schildwacht », senator Karel Van Cauwelaert, ruimde het hoofdredactionele veld; de politieke hoofdartikelen worden voortaan getekend door zijn naam- en familiegenoot Emiel Van Cauwelaert.

Ons treft dit heengaan zeer pijnlijk. In de loop der jaren waren we als het ware verslaafd geraakt aan de lektuur van de heldere en schitterend geschreven « Schildwacht »-artikelen die — samen met ons ontbijt-eitje — de vreugde van vele ochtenden waren.

Dat men een dergelijk licht thans onder de korenmaat zet, is een schreeuwende onrechtvaardigheid. Er is toch één godde kant aan de zaak: Karel Van Cauwelaert krijgt, bevrijd van de inktkorvee, op slag veel meer tijd om zich te wijden aan het wel en wee der Roosdalenaren en aan de bevrijding van Vlaanderen..

IN MEMORIAM

ANTOON DESIMPELAERE

«Kommandant, het recht om schrik te hebben heeft iedereen, het recht om laf te zijn heeft niemand!» Dat was het fiere en moedige antwoord van soldaat Desimpelaere, toen zijn kommandant in 1940, voor het vervullen van een geaard opdracht, hem vroeg of hij geen schrik had.

De uitspraak van een moedig, een fier en een onbuigzaam man. De uitspraak van een harde en taaie Vlaams-nationale kamper, van een man die nooit opgaf, die nooit versagde, ook niet toen zijn dienstbaarheid aan het Vlaams-nationaal ideaal hem in zijn beroeps- en familiaal leven bedreigde. Een man die ons na een langdurige, ondermijnende ziekte ontvallen is.

Lafheid en versagen kende Toon Desimpelaere niet, zoals ook zijn medekampers en voorgangers Leuridan en Tollenaere die woorden niet kenden, want hij behoorde tot die groep werkers en wroeters, die het Vlaams-nationalisme in West-Vlaanderen tijdens de vooroorlogse periode gekend heeft.

Zijn flamingantisme kreeg hij als tienjarige snaak, toen hij met de ellende en de vernederingen van de Vlaamse IJzerpiotten kennis maakte. Vernedering en ellende die hem diep griefden en van hem een onbuigzame en gerevolteerde flamingant maakten; een onbuigzaamheid en een opstandigheid die sommige van zijn jongere vrienden, die langs de boekjes de IJzertragedie en de vooroorlogse Vlaams-nationale strijd leerden, verrastten. Een onbuigzaamheid, die hem in de moeilijkste jaren deed doorbijten.

De meedogenloze repressie, die veel van zijn Westvlaamse vrienden uitschakelde of neersloeg en waarvan hij ook het slachtoffer werd, kreeg echter op hem geen vat, integendeel. Het geleden onrecht maakte hem nog strijdvaardiger. Toen na de ergste repressievlaag in gans Vlaanderen een handvol moedige mensen de vertrapte vlag van het Vlaams-nationalisme terug uit het slijk haalden, was Toon er in West-Vlaanderen als de eerste bij, zonder onmiddellijk uitzicht,

zonder kans op succes, met alle risico's als zelftandig ondernemer en als vader van een jong en talrijk gezin. De leuze van Willem De Zwijger had hij tot de zijne gemaakt «Het is niet nodig te hopen om te ondernemen, noch te slagen om te volharden». Drie ondankbare en afmattende kieskampagnes voerde hij in West-Vlaanderen zonder veel vooruitzichten. Op de avond van de gemeenteverkiezingen te Roeselare, waarvoor hij zich met alle kracht had ingezet, toonde de verraderlijke ziekte reeds haar eerste kenmerken. Op 23 mei had zij haar ondermijnend slopingswerk reeds zover doorgezet, dat hij zich nog nauwelijks ter stembus kon begeven.

Op zijn ziekbed in zijn woning, dat een glazen huis was waar de tafel op elk ogenblik voor vrienden op doortocht gedekt werd door zijn moedige vrouw en waar iedere zondag voor de Roeselaarse propagandisten verzameling werd geblazen, bleef hij humoristisch en scherp van zin, tot de ziekte hem lichamelijk had afgetakeld. Zonder klacht, zonder opstandigheid heeft hij van het leven, dat voor hem dikwijls onmeedogenloos hard, maar ook heerlijk mooi was, afscheid genomen. Hij is heengegaan zoals hij geleefd heeft: fier, moedig, zonder anderen met zijn leed te bezwaren.

Met de steller van de tekst op het doodsprentje getuigen wij: «Een Vlaamse Nationalist ging naar de Heer. Een groot Vlaming, groot door zijn schier-dichterlijke bezieldheid en volstrekt idealisme, groot door zijn onaantastbare rechtchapheid, zijn driftige oprechtheid, zijn grimmig verzet tegen alle vervalsing en bedreiging van het Vlaams-nationaal ideaal».

Aan mevrouw Desimpelaere, die haar man in de moeilijkste uren heeft bijgestaan, ook en in het bijzonder in zijn Vlaams-nationale actie, aan zijn kinderen die van hun vader de Vlaamse onbuigzaamheid hebben geerfd en aan zijn Vlaams-nationale vrienden biedt de Volksunie haar oprechte gevoelens van deelneming aan.

De Redactie.

KADAVERDIZIPLIN EN LOGICA

Op het B.S.P.-partijkongres, dat de laatste hinderenis was op de weg naar een heruitgave van de B.S.P.-C.V.P.-koalitie, bleek duidelijker dan ooit dat de Waalse socialisten alles behalve ingenomen zijn met de regering Harmel. Een meerderheid onder hen verzette zich tegen de regeringsvorming. Onder deze meerderheid bevonden zich belangrijke socialistische leiders zoals Merlot, Bary, Glinne en Housiaux. Leburton en Larock lieten zich slechts op het nippertje ompraten. Verschillende Waalse federaties — o.m. Aat - Doornik - Moeskroen — moesten onder zware druk worden gezet. Het hele B.S.P.-kongres werd door Collard gepaaid met de belofte van een «priorité absolue» voor de Waalse eisen en verlangens. Het resultaat was, dat tenslotte slechts 61 t.h. van de kongressisten akkoord bleken om met Harmel sloop te gaan en dat deze stemming verliep volgens een scherpe Waals-Vlaamse scheidingslijn.

De Kadaverdiziplin in de B.S.P. is er nochtans in geslaagd, bij de stemming in de Kamer deze Waalse onwil weg te werken: de protestanten van even tevoren stemden gehoorzaam de regeringsverklaring goed.

In de federaties blijft het echter gisten. De Luikenaars hebben zopas de deelneming van Dehousse aan de regering gelaakt. En de federatie Nijvel veroordeelt krachtadig het ministerschap van de Nijvelse socialist Scokaert.

Eigenaardige logica in de B.S.P.!

PERIN

Elders in dit blad stippen we aan dat de praatmarathon in de Kamer naar aanleiding van de bespreking der regeringsverklaring mat verliep en weinig hoogtepunten kende. Aan Vlaamse zijde dient — daarover zijn alle waarnemers het eens — uitzondering gemaakt voor de zeer goede tussenkomst van mr Van der Elst. Aan Waalse zijde schitterde de Luikse federalist prof. Perin die in een vlijmscherp en sardonisch betoog de socialisten het vuur aan de schenen legde.

Aan Perin gaan we nog plezier beleven in de Kamer! Spaak zal het daarmee niet eens zijn: met leedwezen ziet hij in het parlement een francofoon verschijnen die hem inzake sierlijke en vloeiende welsprekendheid naar de kroon steekt.

«EYSKENS BUITEN»

Met kennelijke voldoening koestert Eyskens de zoete wraak, terug in het bezit te zijn van een ministerportefeuille.

In de stakingsperiode 1960-1961 was Eyskens het grote hoofd van Jut, de klassevijand nummer één van de socialisten. Wekenlang was het «Eyskens buiten» niet van de lucht en om hem te verjagen van de premierzetel vloeide er uiteindelijk zelfs bloed.

In de ondergang van Eyskens ten jare 1961 speelde Lefèvre — toen nog C.V.P.-voorzitter — een belangrijke rol. De voorzitter had zijn

eerste-minister reeds maanden vroeger, tijdens een roemruchte politieke redevoering, een oorlogsverklaring laten geworden. De socialistische stakingen tegen de eenheidswet boden Lefèvre de gedroomde gelegenheid om zijn trouwplannen met Spaak te bespoedigen.

Vandaag zit Eyskens terug op een ministerbank en moet Lefèvre het stellen met een gewone Kamerzetel. En de socialisten van «Eyskens buiten» waren zo gebrand op ministerportefeuilles, dat ze de aanwezigheid in hun midden van de «klassevijand nummer één» graag op de koop toe namen.

Maar wat met de rode militanten die in de winterse kou van 1960-1961 hun dagen op straat hebben gesleten onder het spandoek «Eyskens buiten»?

'S KONINGS WERK?

De heer Harmel heeft zijn ploeg voorgesteld met de formule: «Ziehier de regering die de koning heeft samengesteld».

Het behoort inderdaad tot de koninklijke prerogatieven, «zijn» ministers te «kiezen», m.a.w. al dan niet zijn zegen te geven aan een hem door de formateur voorgestelde regering.

Het formuletje van de heer Harmel is echter wel zéér lachwekkend. Het is een publiek geheim dat de eerste-minister, nadat hij zijn naamlijstje aan de koning had voorgelegd en groen licht had gekregen, zich noodzaak zag om heel zijn ploeg nog eens ondersteboven te keren en in alle haast een paar nieuwe excellenties om hun ja-woord te verzoeken. In extremis werd dan nog 'n 28e halve onderminister er bij gesleurd.

Dit ongewone spektakel en weinig verkwijlijk krakeel zette het Hof er toe aan, de heer Molitor telefonisch aan Harmel te laten meedelen «dat de schijn tenminste toch zou moeten gered worden».

HANDLANGERS

Jos Van Eynde was gedurende gans de periode van de regeringskrisis een der warmste verdedigers van de B.S.P.-C.V.P.-formule. Ook op het B.S.P.-kongres behoorde hij tot de tenoren die hun stemorgaan ter beschikking stelden van de koalitie met Harmel.

In een ogenblik van zeer grote oprechtheid somde Jos Van Eynde de hoofdredenen op, die aansporen tot B.S.P.-deelneming aan de regering: het komt er op aan, een deel te veroveren van de ontelbare benoemingen.

Zelden hoorden we openhartiger en cynischer verdediging van de «republiek der kameraden».

Zo konden de C.V.P.-ers nog eens duidelijk vernemen, waarom de B.S.P. met Harmel in het bruidsbed stapt: om zo veel mogelijk mensen aan de socialistische partij te verplichten en om zo veel mogelijk «jappers» te vervangen door roden.

De C.V.P.-ers hoeven heus achteraf niet te komen klagen dat het «antiklerikaal sektarisme» steeds meer en meer touwtjes in handen krijgt. Zij zijn daarbij de voornaamste handlangers.

DE TOETSSTEEN

Al wie maar enigszins de geschiedenis van de Belgische Kerk kent, weet met welke voorkomende apostolische liefde de tienduizenden Vlaamse en eentalig-Nederlandstalige uitwijkelingen in Wallonië ontvangen werden. De tienduizenden die uit harde nood of armoede in de Ardennen niet op verlof gingen, maar er bleven wonen kwamen terecht bij een klerus die niet alleen geen enkel woord van deze mensen begreep maar ook nooit maar de minste moeite heeft gedaan deze mensen te benaderen en te begrijpen. De Franciscanen, met en zonder baard, die zich tientallen jaren lang reeds voor deze mensen hebben ingespannen, zouden de geschiedenis van het « Werk der Vlamingen » kunnen publiceren onder de niet overdreven titel: een Kruisweg!

Geen enkele apostolische bisschop heeft het ooit aangedurfd voor deze armen van Christus, die de verbannen Vlamingen tenslotte waren, ook maar een vijfde van een zondagssermoen in een parochiemis voor te schrijven. Ook nu nog wordt voor de talrijke Italiaanse inwijkelingen enkel gezorgd door Italiaanse paters en wel tijdens speciaal voor hen bestemde zondagsmissen. Daarom is de aankondiging dat er gedurende een paar zondagen « Vlaamse » missen zullen opgedragen worden op drie plaatsen in een Waals bisdom - waarschijnlijk zijn het géén normale parochiemissen! - geen element in de discussie rond de Franse sermoenen aan de kust. Die aankondiging is enkel een beroep op onze domheid!

Het Franse gepreek aan de kust is beslist geen nieuwigheid. Of dit gepreek, dat begint met het vleien van een onchristelijke meerderwaardigheidswaan en uitloopt op een even weinig christelijke geldjagerij, zelfs maar mag in overweging genomen worden kunnen we onbesproken laten. Feit is nu dat, wat ongeorganiseerde wantoestand was, door de beslissingen van de Bisschop van Brugge een zeker statuut heeft gekregen. Feit is evenzeer, dat de discussie in de kranten

en de publieke bekendmaking van de regeling van de Bisschop enkel de aandacht hebben getrokken omdat deze regeling, natuurlijk ten nadele van de Vlaamse bevolking, niét werd onderhouden.

Feit is bovendien dat van de eindeloos geduldige Vlamingen nog maar eens meer geduld en « liefde » wordt gevraagd, van de Frans heersende rijken begrip voor de noodzaak van een regeling; er zijn nu eenmaal Vlamingen, er zijn zelfs Vlamingen die niet langer alles verdragen: bijvoorbeeld in hun eigen parochiekerk als uitschot behandeld te worden en - men kan deze onruststokers toch niet voor de tijd van het verlof deporteren... De Vlamingen krijgen een krachtig « in naam van Christus » te horen; bij het neerschrijven van zijn Franse tekst heeft Zijne Excellentie beslist fluwelen handschoenen aangetrokken!

Feit blijft dat van enig optreden tegen hen die te veel Frans gebruiken, volgens de bisschoppelijke regeling zelfs, nergens iets te merken is. Nu verleden zondag de B.O.B. een « voorbidder » heeft aangehouden, omdat hij in het Nederlands bad tegen de voorschriften in, verwachten we dat Zijne Excellentie diezelfde bijzondere opsporingsbrigade vragen zal ook de « Franse » overtreders te noteren en... aan te houden. Wie het eerste optreden aanneemt, moet ook naar het tweede verlangen. En de invloed op het Brugse parket is beslist groot genoeg om dit te bereiken - maar misschien is het Hof, waarvan in België de bisschopsbenoemingen nog steeds ten dele afhangen, daar wel een beetje tegen...

We laten Mgr. dus het genoegen in een soort pauselijke onfeilbare stoel te gaan zitten, we discussiëren niet over liefde en recht, we vragen enkel eerlijkheid: laat uw predikanten aanhouden, zodra ze langer dan een derde van de tijd in het Frans preken! Is dit onmogelijk, dan is uw regeling het ook!

Nemrod.

V.U.-KAMERGROEP

Tijdens een vergadering van de groep werden de leden voor de onderscheidene commissies aangeduid. Het bureau van de groep werd samengesteld als volgt: voorzitter Frans van der Elst, ondervoorzitter Reimond Mattheyssens, secretaris Mik Babylon.

P.V.V.-VERHOUDINGEN

Door veilig in de oppositie te blijven, is de P.V.V. er voorlopig aan ontsnapt haar verkiezingsdemagogie te moeten omzetten in een sluitend programma. We hadden graag beleefd dat Vanaudenhove zou verplicht worden zijn, de uiteenlopende vizies van zijn Vlaamse, Waalse en Brusselse kibbelaars samen te brengen op een gemeenschappelijke noemer.

Inmiddels krijgt de P.V.V. tijd om tijdens haar nieuwe oppositiekuur de violen onderling wat te doen afstemmen. Ze is daar trouwens al mee begonnen door de oprichting van een Waals-Vlaamse commissie.

De samenstelling van deze commissie preekt boekdelen over de Kronacker-mentaliteit van gans de P.V.V.: er zetelen 8 Vlamingen in naast 8 Walen en... 10 Brusselaars.

Voor de goede orde weze er aan herinnerd dat het P.V.V.-kiezerskorps op 23 mei als volgt was samengesteld: 39 t.h. kiezers in Vlaanderen, 38 t.h. kiezers in Wallonië en 23 t.h. kiezers in het Brusselse. Een Waals P.V.V.-er is dus een tikkeltje meer waard dan een Vlaams, maar ver daarboven troont oppermachtig en ronduit superieur hét topprodukt van de P.V.V.: de fransdolle Brusselse blauwselvent!

KIEBOOMS EN DE KLEINE INCIVIEKEN

Toen Collard in de Kamer verklaarde dat het hem verheugde dat er geen sprake meer was van de ontwerpen voor de kleine incivieken, was er alleen protest op de Volksuniebanken. Op de banken van de C.V.P. dierf er niemand piepen, ook Kiebooms niet.

Deze ontwerpen stonden in de regeringsverklaring van Lefèvre. De C.V.P. heeft de B.S.P. op een schaaftige manier toegelaten de ontwerpen te kelderen; ze heeft nu niet de moed gehad, de vroegere verbintenis in de huidige regeringsverklaring te doen opnemen.

Deze ontwerpen werden door minister Merlot ingediend en door de Waalse mi-

nister Bohy verdedigd!

Kiebooms, die in stuntelijke artikels de ontwerpen heeft verdedigd en die aan incivieken die bij hem komen de indruk geeft dat hij wat

voor hen doet op wetgevend vlak, heeft de regeringsverklaring zonder enig voorbehoud goedgekeurd. In een artikel schreef hij nadien dat de regering Harmel een goede regering is.

Misselijke halfslachtigheid!

V.U.-SENATOREN AKTIEF

De V.U.-senatoren waren praktisch de eersten om tijdens deze zopas ingezette legislatuur een wetsvoorstel in te dienen. Het strekt er toe, de belasting op de vrachtwagens, bestelwagens e.d. die dienen voor landbouwdoel-einden, terug te doen afschaffen.

De Volksunie heeft tijdens de verkiezingsstrijd deze belasting bestreden; zij houdt thans woord t.o.v. de landbouwers door terzake een wetsvoorstel neer te leggen.

Senator Wim Jorissen heeft een hele reeks parlementaire vragen gesteld, w.o. we slechts vermelden een vraag betreffende de afwezigheid van een 11 juli-programma in de T.V. en een vraag betreffende de aandacht die de T.V. geschonken heeft aan de Franse nationale feestdag, 14 juli.

ALLES IN ORDE!

De heren Vlaamse C.V.P.-ers hebben met een hardnekkigheid, die ze in andere omstandigheden zelden of nooit betonen, geijverd voor een heruitgave van de C.V.P.-B.S.P.-koalitie met versterkte Waalse tendenz. Meteen hebben ze hun beste beentje voorgezet opdat zou worden vastgehouden aan het tussen C.V.P. en B.S.P. gesloten akkoord over de grondwetsherziening. Van hun bij vroegere gelegenheden herhaaldelijk plechtig beklemtoonde eis tot voorafgaandelijk Vlaams rechtsherstel is daarbij niets meer gebleken.

Is alles misschien als bij toverslag in orde gekomen? En zijn de Vlaamse grieven overnacht opgeruimd?

Men krijgt niet die indruk, als men de feiten nagaat. Zopas publiceerde het Bulletin van parlementaire Vragen en Antwoorden 'n leerrijk statistiekje over de kredietverleningen in uitvoering van de wet Brunfaut.

Daaruit blijkt dat de Waalse provincies in de periode 1959-1963 niet minder dan 789.957.665 fr ontvingen; de Vlaamse daarentegen - met een aanzienlijk belangrijker bevolking - mochten het stellen met 671.279.193 fr.

De diefstal van een paar honderden miljoenen alleen al uit hoofde van de beperkte kredieten van één enkel wetje - gezwegen van héél de reusachtige rest - is voor de Vlaamse C.V.P.-ers blijkbaar een peulschil, quantité négligeable en zeker niet van aard om hun vertrouwen in of hun begeerte naar de Wetstraat te schaden.

HARMEL EN DE VOERSTREEK

Reeds voor de verkiezingen werd er van verschillende zijden - o.a. door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, dhr Gilson - bedekt op gezinspeeld dat er wellicht nog een mouw te passen was aan de « retour à Liège » van de Voerstreek.

Onder het bewind van eerste-minister Harmel wordt het gevaar voor een wallingantische herovering van de Voerstreek zéér acuut.

Onze lezers zullen zich immers herinneren dat op 15 februari 1962 de heer Parisis in de Kamer een amendement indiende dat er toe strekte, de Voerstreek bij Luik te behouden. Dit amendement werd mede verdedigd door Van der Schueren en... Harmel. De volgende dag werd dan de aanhechting van de Voerstreek bij Limburg goedgekeurd met 130 stemmen tegen 52 bij 1 onthouding.

Tot die 52 tegenstemmers behoorde Harmel en verschillende Walen van zijn huidige regeringsploeg.

Meer dan ooit is van Vlaamse zijde grote waakzaamheid geboden. Want ook inzake de Voerstreek zou het regeringsmotto « priorité pour la Wallonie » kunnen gelden. Het verleden van de heer Harmel stelt ons op dat stuk allesbehalve gerust!

Het heeft ons trouwens niet verbaasd dat de beruchte would-be-graaf Sécillon de aanduiding van Harmel als formateur in een schrijven « avec la plus vive satisfaction » begroette..

Voerstreek opnieuw ernstig bedreigd!

IN DE SENAAT

"MAIDEN-SPEECH" VAN WIM JORISSEN NIET MALS VOOR DE REGERING

Deze week was het de beurt aan de Senaat om de regeringsverklaring te bespreken. Ook hier kwam het slechts sporadisch tot een hoogstaand debat. De senatoren van de meerderheidspartijen bleken nauwelijks geestdriftiger dan hun collega's in de Kamer. Ze stemden gehoorzaam ja voor zover ze aanwezig waren; anderhalf dozijn had het echter laten afweten en verkoopt kennelijk, op veilige afstand van de Senaat en de regering Harmel te blijven. Vanaudenhove slaagde er dan toch in, iets goed te maken van de lamentabele indruk die de P.V.V. in de Kamer had gelaten; zijn tussenkomsst werd herhaaldelijk onderbroken. Voor de Volksunie werd het woord gevoerd door drs Wim Jorissen. Alhoewel hij reeds vroeger op de tribune kwam — o.a. in de zaak Diependaele — was het deze week zijn eigenlijke maiden-speech, die een stevige indruk maakte. We brengen de tekst ervan hieronder uit het Beknopt Verslag. Ook dr Ballet zou later in het debat tussenbeide komen met een vaak onderbroken tussenkomsst.

Hoewel dit misschien van onze oppositiegroep niet wordt verwacht, toch kan ik zeggen dat wij de regeringsverklaring aandachtig hebben gelezen. Ik kan eraan toevoegen dat dit met de Nederlandse tekst die ons werd voorgeschoteld van geen leien dakje is gelopen. Uit alles bleek het inderdaad dat wij het moesten stellen met een vertaling en geen herscheping van de Franse tekst. Nochtans heeft de eerste-minister in de topleiding zes ministers opgenomen, onder wie drie Vlamingen, die geacht worden ploegwerk te presteren. Uit de Nederlandse tekst blijkt evenwel dat dit ploegwerk inzake redactie allesbehalve feilloos is geweest. Noodgedwongen moesten wij dan naar de Franse tekst grijpen. Een der voornaamste moeilijkheden waarmee het Europa der Zes op het administratieve vlak te kampen heeft, is de opstelling van nauwkeurige teksten. Nochtans dient gezegd te worden dat het daar nog beter vlot dan in België, niettegenstaande wij geacht worden te kunnen bogen op een honderd vijftigjarige traditie.

De eerste-minister heeft in zijn regeringsploeg 14 franstalige en 13 en een halve nederlandstalige ministers opgenomen. Het verhaal van de samenstelling van de regering kan een klassieke bladzijde vormen in een bloemlezing van de Belgische unitaristische politiek. Hoewel in dit land de Vlamingen 60 pct. van de bevolking uitmaken, heeft men toch gemeend het democratisch beginsel van de evenredigheid te moeten prijsgeven. Om de franstaligen niet de indruk te geven altijd in de minderheid

te worden gesteld, heeft men gedacht de Walen een minister meer te moeten gunnen. De eerste-minister zal zeggen, dat de Vlamingen weer eens niet tevreden zijn. Hij meende dit te moeten goedmaken door ze bijkomend een halve minister te schenken. Welnu, in 1965 is dit alles behalve een verstandige politiek. Was ik eerste-minister, ik zou de Vlamingen nog een halve minister bijgeven. Moeilijk is het niet. Er zijn halve Vlamingen genoeg bij de C.V.P.

Onder hen die tot de Vlaamse ministers gerekend worden, zijn er twee die in hun huiskring een andere taal spreken en wanneer men rekent dat een eerste-minister dubbel telt, dan hebben wij een beeld van een nieuwe rekening die weldra in de franstalige pers opnieuw een flamin-gantisch imperialistisch ministerie zal genoemd worden. De eerste-minister heeft, tot genoegen zowel van de B.S.P. en van de C.V.P. als van de P.V.V., een C.V.P.-B.S.P.-regering gevormd. Wij hadden nochtans graag gezien hoe de Vlaamse P.V.V.-ers het in een regering tegen hun Brusselse taalracistische collega's zouden opgenomen hebben.

Er is beweerd geworden dat de nieuwe regering geen rekening gehouden heeft met de wil van het kiezerskorps. Dit is maar ten dele juist, want zowel wat betreft de keuze van de C.V.P.-ministers als wat het regeringsprogramma aangaat, heeft men daar wel rekening mee gehouden. Bij de C.V.P.-ministers zijn de meer behoudsgezinden aan bod gekomen en in het regeringsprogramma zijn verscheidene punten opgenomen uit het

P.V.V.-programma. Alleen met de vooruitgang van de Volksunie in Vlaanderen werd geen rekening gehouden.

Herinneren wij eraan dat de Volksunie in de zestien Vlaamse arrondissementen 155.000 stemmen won, tegenover de P.V.V. 126.000 en de communisten 18.000. Het Vlaams bewustzijn groeit dus en iedereen kan voor zichzelf uitrekenen wanneer de Volksunie in Vlaanderen de grootste partij wordt. Bij de jongere generatie zijn wij dit reeds ongeveer. Thans is in Vlaanderen — en dit is een verschil tegenover een generatie geleden — ook de gewone volksmens Vlaamsgezind.

De eerste-minister moet eens gezegd hebben dat het unitaristisch België nog twintig jaar moet standhouden tot het federaal Europa daar is om het te redden.

Ik vrees dat de eerste-minister zijn tijdschema zal dienen te herzien want federalisme zal in de komende tien jaar onvermijdbaar worden.

België zal het federaal Europa binnengaan als een federaal België. Dat is logisch.

Als het unitaristisch en anti-Vlaams België geschokt is geworden door de jongste verkiezingen, dan is het omdat die verkiezingen groten-deels hebben gespeeld rondom het nationaliteitsvraagstuk. Traditioneel hebben de francophonen in Vlaanderen in grote mate de plak gezwaaid. Nu in Vlaanderen een nieuwe generatie opgroeit, die een eigen staatsstructuur opeist, is het logisch dat Brussel en Wallonië reageren. De jongste verkiezingen hebben dan ook aangetoond dat Wallonië Waals koos, Brussel Brussels, en Vlaanderen Vlaams. Dit zal in stijgende lijn gaan omdat Vlaanderen steeds Vlaamsers zal worden.

De negatieve reactie van de eerste-minister om de Vlaamse ontvoeringsdrang te willen wurgen door een nieuwe grondwet op te dringen, zal Vlaanderen prikkelen tot nog scherper verzet.

Ik kan ook wel enig goeds zeggen. In de regeringsverklaring staan verscheidene uitstekende beginselen, die echter vaak onvoldoende geconcretiseerd worden in de lijage.

Op pagina 1 staat te lezen dat zich overal bij wijze van compensatie, het regionalisme ontwikkelt dat door het unitarisme van de 19e eeuw in de kiem was gesmoord.

Het unitarisme heeft ook de Nederlandse cultuurgemeenschap willen uitroeien en heeft aan ons volk een onschatbare schade berokkend. Dat unitarisme huldigt de eerste-minister nochtans verder in de praktijk. Er zijn twee ministers voor onderwijs en twee voor cultuur. Voor de twee laatste is de bevoegdheid zowel als de begroting uitermate beperkt. Wat zin heeft cultuurautonomie als het onderwijs ervan uitgesloten is? Waarom het ministerie van nationale opvoeding niet gesplitst? Wij vragen hiervoor de steun van de federalistische Waalse B.S.P.

Positief is ook het feit dat meer geld zal worden besteed aan het wetenschappelijk onderzoek, maar hier ook worden de Vlamingen benadeeld. Geef aan elke cultuurgemeenschap datgene waar ze recht op heeft. Hoe kan men spreken over nationale verstandhouding als men steeds met 2 maten blijft meten? Dergelijke taal doet ons allen grinniken.

Het is goed aandacht te besteden zoals de regeringsverklaring doet, aan de veralgemening van een ver doorgezet onderwijs en aan de aanpassing van het onderricht aan de verschillende types van de bekwaamheid. Uit elk kind moet de opvoeding halen wat erin zit. Hier dringt zich de oprichting op van nieuwe humanioratypes, b.v. sociale humaniora en talenhumaniora.

De regeringsverklaring spreekt over verlichting van de programma's en dat is uitstekend, want de humanioraleerling heeft geen vrije tijd meer voor algemene cultuur of persoonlijke bekwaming. Hier bied het stelsel van de keuzevakken een oplossing. De inrichting van het normaal onderwijs is onbevredigend. De onderwijzer bepaalt de kwaliteit van de lagere school die de hoeksteen is van alle verder onderwijs. Pedagogogen mogen geen vernieuwing opgelegd worden zonder dat hun vertegenwoordigers ermee akkoord gaan.

(vervolg blz. 10)

DE DONK TE OVERMERE

Op het gemeentehuis van Overmere, daar in de schaduw van het Boerenkrijgmonument, bezit men een plan uit de jaren 1500, waarop nog niets te merken valt van het bestaan van het 86 hektare grote meer dat thans de gemeenten Overmere, Berlare en Uitbergen « besproeit ». Op het gemeentehuis van Berlare, hebben ze een ander plan dat dateert uit het jaar 1661. Daarop kan men het meer wél ontdekken.

Op anderhalve eeuw (in de ruimste veronderstelling) is dus de Donk (wellicht het schoonste en het grootste meer van ons land) tot stand gekomen. He is altijd interessant in kontreien zoals de onze, zich de vraag te stellen waar zulk een enorme waterplas vandaan komt. De vennen van het Nederlandse Oisterwijk schijnen afstammelingen te zijn van de vroegere ijszeeën. Het waren smeltende ijsmassa's die bleven steken achter hoge duinen. De uitleg die men aan het Donkmeer moet verchafften is minder sensationeel. Want de grote waterplas van Overmere is er eigenlijk kunstmatig gekomen... Weliswaar vertelt de legende dat er een reus door het land ging en dat zijn zware voet daar een gat in de weke aarde trapte, maar de werkelijkheid is minder sprookjesachtig. Het meer kwam er om den broede...

Het is daar destijds gegraven door turfstekers, een landelijke nijverheid die lange jaren heel de streek van Overmere aan de boterham hielp. Overmere en de belendende gemeenten vormden een land van meersen en donken. Zeer vochtige grond, die af en toe eens onder water liep wanneer de vloed in de Schelde, die er vlakbij stroomt, te hoog was. Overigens ligt nu nog het Donkmeer heel wat lager dan de stroom waarmee het in verbinding staat. Enkele jaren geleden brachten wij trouwen een reportage over de watersnood die door verschillende overstromingen aldaar werd aangericht.

De bodemgesteldenis was ideaal voor het turfsteken. Alras bleek echter dat men niet te eeuwigen dage turf kon ophalen... Hoe dieper men groef, hoe meer water het werk kwam verhinderen. Men kan zich licht een idee vormen van de moeilijkheden waarmee zoveel eeuwen de Donkse turfstekers te kampen hadden wanneer men weet dat ook nu nog veel hinder ondervonden wordt van het water. Aannemers van huizenbouw kunnen ervan meespreken: zij zitten reeds volop in het « nat » op een diepte van 1,30 m.

Na korte tijd dus werden de turfputten verlaten. Van jaar tot jaar kwam er meer water te staan en toen de Schelde ook al eens enkele malen in een grote overstroming over het land golfde, ontstond het meer. Op sommige plaatsen, waar men de diepste putten gegraven had en waar thans nog ondergrondse bronnen het meer voeden, ontstonden er diepten van ruim tien meter. Elders wisselt deze diepte van één tot drie meter.

Maar dwarsdoor het zes en tachtig hektare grote meer loopt nog steeds een aardeweg — onder water natuurlijk — die men als men het meer goed kent, kan bewandelen zonder dat het hoofd ooit nat wordt.

Ongeveer dertig jaar geleden is men begonnen met de uitbating van het Donkmeer als toeristisch centrum. En als er vandaag de dag in drie gemeenten die aan het water grenzen, bijna honderd handelsbedrijven van dit meer leven, dan is dat zeker te danken aan het feit dat in 1950 de gemeenten Berlare, Overmere en Uitbergen, een interkommunale vormend, het meer overkochten van de erfenamen van graaf Visart de Bocarme, dit voor de prijs van 3.450.000 fr. Voortaan zou er doelbewust gestreefd worden naar een goede propaganda voor het streektoerisme.

Voor de drie deelnemende gemeenten werd het echter een hele aanpak. Elke partner diende een lening aan te gaan van 1.250.000 fr om de aankoop op te brengen en dat betekende een jaarlijkse interest van 100.000 fr, gedurende dertig jaar. Het ging hier helemaal niet om grote gemeenten met rijke inkomsten. En het is zelfs zo dat de verschillende verhueringen, onder meer van botenplaatsen (er zijn een driehonderd bootjes op het meer) en de interkommunale taksen op het vissen, de drie gemeenten ternauwernood de interest zoals die in de eerste jaren lag, opbrachten. Is de uitbating in den beginne dus een grote aanpak geweest, een zware last mag men wel zeggen, dan betekent dit na de ver-

striking van de afbetalingsjaren toch een bron van goede inkomsten.

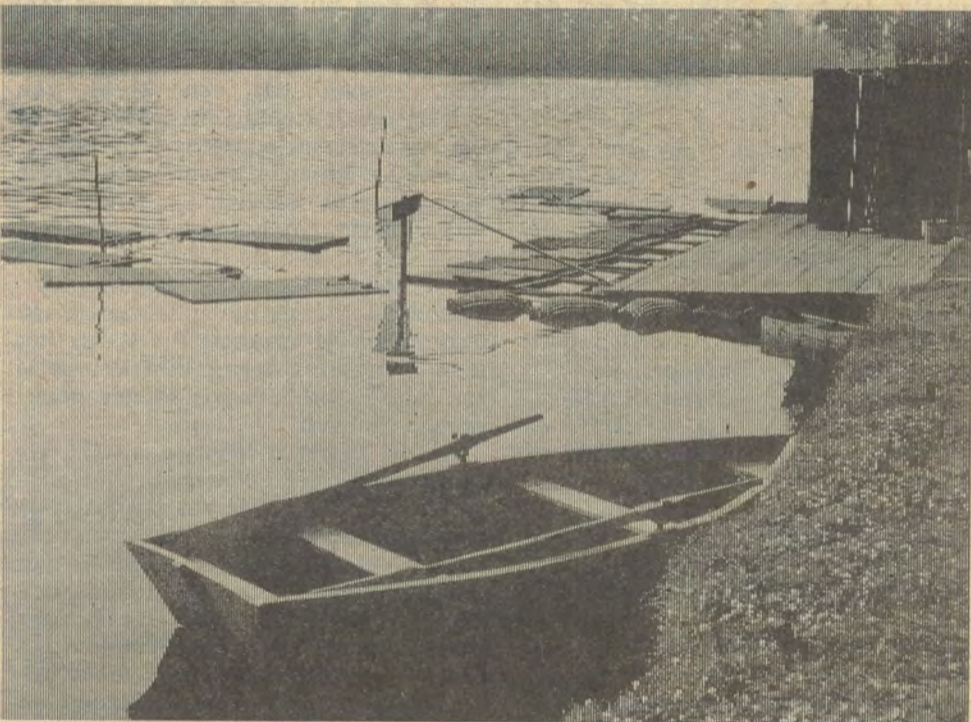
En zo bekeken is het wellicht toch beter geweest dat men niet te zeer aangedrongen heeft opdat de Staat of de Provincie het meer zou aankopen. De Staat heeft voor Hofstade bijvoorbeeld wel 50 miljoen uitgegeven, maar het was verre van zeker of dat ook zou gebeuren voor de Donk. De komende gemeentebesturen van Overmere, Berlare en Uitbergen zullen het alleszins niet betreuren dat hun voorgangers dertig jaar lang de boter wat dunner smeerden op hun administratieve boterham...

Wie van het Donkmeer spreekt, denkt aan paling. Paling in 't groen, paling met paddestoelen ofte kampernoeliesaus, paling in tomatenpuree... En paling vangen! Want dat is één der aantrekkingspunten van het 86 ha grote meer. Te kunnen vissen naar hartelust, eenzaam en verdoken achter wat riet, met rond zich de poezie van witte waterlelies op groene bladeren en het geritsel van watervogels tussen het wuivende riet.

Maar niet iedereen is visser en hoewel het visrecht op de Donk privaats is zodat geen staatsaks meer dient betaald te worden, toch interesseert het merendeel der toeristen zich slechts aan paling, als hij dood is op opgediend. En wat dat betreft staat

de Donk aan de spits in het land. Dat wordt overigens door elke kenner grif toegegeven.

Het water van het Donkmeer is een eksklusiviteit waar het om paling gaat. Hoe dat precies komt is niet bekend. Men kent alleen het feit zelf. En deze bijzondere aard van het Donks water is er ook aanleiding toe geweest dat zich een palingimporteur aan de boorden van het meer vestigde en er een schitterende handelszaak, die gans het binnenland bestrijkt, wist op te bouwen. Tweemaal per week rijden vanuit Berlare zware vrachtwagens naar Noorwegen, Nederland en Zuid-Frankrijk om daar polsdikke palingen op te halen. In het ijs gelegd, maar nog levend, komen die naar het Donkmeer om daar afgekapt te worden in zogenaamde bennen. Het zijn grote bakken, van gaatjes voorzien die, eens de paling erin, het water ingaan, bij zoverre dat het water steeds in en uit de bakken kan. Duizend kilo paling per bak! Gedurende drie-vier dagen blijven de palingen dan in quarantaine in het meer. Het is juist genoeg om ze voldoende te laten vermageren. Men houde er immers rekening mede dat de vette paling, zoals hij ingevoerd is, zwaarlijvig is door een leven in niets dan slijk. De vissen zouden, zoals die ingevoerd worden, overigens niet eens

etbaar zijn : pure slijksmaak. Maar het Donkwater krijgt die smaak en het overtollige vet er wel af. De alen worden echt gezuiverd en krijgen daardoor ook een selekte smaak. Het tipische is dat, voor zover men weet, in ons land alleen het Donkmeer aldus ingevoerde paling kan laten gedijen. In elk ander water sterft de overgebrachte aal. In de Donk blijft hij zonder gevoed te worden in leven, wordt slanker en smakelijker.

Op het Donkmeer is er altijd veel paling gevangen. Reeds in 1903 bracht het stoomtrammetje veel Gentenaars en Antwerpenaars naar Overmere om er ter plaatse gevangen paling te degusteren. Vooral als het water «keert» zijn de vangsten buitensporig. «Keren» is een vissersterm die duidt op het tipisch verschijnsel dat optreedt bij onweer of zware regenval. Het grondwater komt dan naar boven en het bovenwater zakt. De vissen die anders, net als de paling, op de grond van het meer leven, komen boven water springen om lucht te happen en het door de vissers uitgeworpen haakje met aas gaat dan herhaaldelijk naar beneden...

Dan ziet ge heinde en verre de vissers tussen het riet recht staan. Het is laden en lossen. En dan vooral wordt de «goede» paling van het Donkmeer opgehaald. Het is namelijk zo dat, wanneer de palingimporteur zijn bennen ledigt, er altijd nog wat palingen in de bakken overblijven die dan in het meer gekapt worden. Dat is eersteklas paling. Gezonde vis.

Bijna ieder jaar hebben de gemeentebesturen die deel uitmaken van de interkommunale, grote hoeveelheden vis op het meer gezet. Karpers, bleek en lauw. Zelfs op een keer twaalfhonderd snoeken. En merkwaardig genoeg was die reusachtige hoeveelheid van deze roofvis helemaal niet schadelijk voor de overige vissenbevolking van het meer. Het schijnt vast te staan dat gezonde en krachtige vissen praktisch nooit door een snoek kunnen gevangen worden. Alleen oude of minder gezonde exemplaren worden het slachtoffer van de vreselijke rover. Daarom wordt steeds nieuwe vis op het meer gezet, daarom gaat om de drie-vier dagen verse paling van deze die op de bodem van de bennen bleef liggen, het meer in. De visser heeft dan steeds gezonde vis aan de haak en de toerist of de lekkerbek smakelijke beetjes op tafel...

Enkele jaren geleden waren er hier te lande nog een viertal eendekooien. Deze van Overmere is wellicht een der laatste binnen onze grenzen. Wellicht ook de origineelste, vooral door het traditionele hondje dat vroeger de eenden in de pijpen moest

Overstromingen — keerzijde van de toeristische medaile.

jagen maar thans in onbruik geraakt is omdat men een uitvinding deed die het opjagen veel gemakkelijker maakte.

Bezijden het meer van Overmere, ligt de eendekooi. Het is een grote, door struikgewas en samenvouwend riet omgeven vijver, waarin vier krekken of « pijpen » uitmonden. Het jachtsysteem van een eendekooi bestaat hierin dat tijdens het najaar, wanneer het weder woest wordt en uit Rusland, Finland en praktisch alle Scandinafse landen de wilde eenden bij hun overvlucht de tamme eenden bemerken, ze neer vallen op de vijver en het voedsel oppikken.

De tamme eenden, die het vanzelfsprekend niet erg ophebben met hun wilde soortgenoten, zwemmen weldra weg naar de krekken, gevolgd door de wilde die — aldaar voedsel pikkend — niet eens bemer-

ken dat de geulen overspannen zijn met netten onder het struikgewas. Eens wanneer de wilde eenden zich in de toegang van de geulen bevonden, kwam vroeger een speciaal afgericht hondje in actie dat door zijn geblaf verhinderde dat de vogels terug zouden keren naar de uitgangen. Doodsbenauwd — zwemmen de vogels verder om tenslotte in de steeds dieper dalende netten verstrikt te geraken en een gemakkelijke prooi van de opgestelde jagers te worden.

Het systeem, zoals het hierboven werd beschreven en zoals het ook algemeen in voege is in de eendekooien, had een groot nadeel : vaak slaagde men er niet in de wilde eenden te lokken. De tamme eenden, die op de vijver zwommen, werden waarschijnlijk door de overvliegende als bastaards beschouwd en in ieder geval als onbetrouwbare lui.

En dit deed de jagers van Overmere op de idee komen het eens te proberen met wilde eenden. Men kocht enkele in gevangenschap levende wilde vogels en — na hen gekortwiekt te hebben — trachtte men er uit te kweken. Het meestal als twijfelachtig aangeziene kweken viel goed mee en zo geraakt men tot driehonderd en meer exemplaren in de eendekooi van de Donk.

De vogels zijn identiek aan de trekkers die men in het najaar tracht te vangen en de ervaring wees overigens uit dat praktisch alle overtrekkende eenden «er in lopen». Het gevolg hiervan is dat de krekken nog slechts dienst doen als toegangsweg voor de gekortwiete eenden wanneer deze van hun hok naar de vijver gaan om te lokken...

De trekeenden worden niet meer in de pijpen gelokt en de netten werden ervan verwijderd. Meteen werd ook het speciaal afgericht hondje afgedankt. Er wordt thans immers een soort «keske-schiet» gehouden. De jagers stellen zich op achter een muur van riet die de vijver omringt. Tegen valavond worden de wilde, maar gekortwiete eenden door middel van voedsel (dat ze in de loop van de dag moesten ontberen) naar het midden van de vijver gelokt. Hun volstaan gekwaak lokt de trekkers die dadelijk neervallen en beginnen te eten. Als er genoeg «trekkers» op de vijver zitten geeft een der jagers een sein. Hij schiet namelijk even in de lucht. Op slag vliegen alle trekeenden omhoog om onthaald te worden op een mitrailleurvuur dat uit alle thans gerichte jagersgeweren losbrandt. De gekortwiete eenden willen ook wel de lucht in maar kunnen niet door hun verminkte vleugels.

Ze kunnen dus ook niet door het schroot geraakt worden. Werkelijk, voor de jagers is het zoals in de barakken op de foor : men kan er haast niet naast schieten ! En laat in de avond — als dan elk schot in al zijn nuances door elk der jagers is uitgegezet met wereldwijde gebaren — wordt de buit ingepakt. Ganse korven nog warme eenden gaan dan op weg naar restaurants en naar de keukens der jagers zelf.

En het grootste meer van Vlaanderen ligt dan stil te slapen onder een grote, karwielronde maan. Hier en daar klinkt de slag van een vis die bovenspartelt. Verweg helmt de langgerekte hoe-kreet van een bandhond die aanslaag. Of is het de schreeuw van het waterspook waarover de oude bewoners van de Donkdorpen in de winteravonden vertelden ?

De Lie

HET GROOTSTE MEER VAN VLAANDEREN

MR. VAN DER ELST IN DE KAMER

(vervolg van blz. 3)

voorbeeld van die aard ter ore gekomen. Een Amerikaanse onderneming, die zich in Limburg wenste te vestigen, werd van hogerhand overgehaald om naar de streek van Charle-roi te gaan.

De regeringsverklaring zwijgt ook over de traditionele Vlaamse grieven. De regering belooft zelfs niet te waken over de naleving van de taalwet-ten.

Vanden Boeynants : Het verschil tussen u en ons is : u praat en wij doen iets !

Van Eynde : Het is al goed dat hij niets kan doen.

Van der Elst : U kan alleen de taalwetten versoepelen. De heer Spaak doet het al jaren...

En in Brussel verkracht u de taalwet.

Vanden Boeynants : Kom er eens kijken !

Van der Elst : Ook in de stad Brussel wordt de taalwet van 1964 niet toegepast. Hoe staat het met de taalverklaring in de scholen te Brussel ?

Vanden Boeynants : U kunt gerust komen kijken !

Van der Elst : Wij verwachten niets goeds van deze regering. Uw regionalisme is geen federalisme maar feodaal particularisme. Wij streven naar culturele integratie met Nederland in het Europa van morgen. (Applaus bij de Volksunie.)

Maar aan onze Nederlandse gemeenschap in België weigert men, op grond van een negentiende-eeuws staatsnationalisme, elke autonomie. De heer Harmel mag zeggen wat hij wil over het nationalisme van de vaderlanden, in feite kant hij zich tegen het federalisme en blijft hij voorstander van staatsunitarisme en Brussels centralisme.

Als het land te klein is voor federalisme, is het dan niet te klein voor provincies en gewesten ? Wat men beoogt is verdelen om te heersen : het regionalisme zal nooit opwegen tegen het centralisme.

Inzake culturele autonomie ver-koopt de regering knollen voor citroenen. Het wetenschappelijk onderzoek is er niet bij opgenomen. Wat de regering voorstelt, beperkt zich tot de toekenning van subsidies.

De cultuurraden krijgen een dotatie, maar de Koning kan al hun beslissingen vernietigen. In werkelijkheid verloochenen de twee meederheidspartijen hun beloften betreffende culturele autonomie.

Men spreekt nu weer over een commissie voor de Vlaams-Waalse problemen. De naam van de eerste-minister roept de herinnering op aan een andere commissie, het Centrum-Harmel.

Harmel : Het was een goede commissie !

Van der Elst : Zeker, maar wat heeft men met de besluiten gedaan ?

Verroken : En dat durft u zeggen ? U hebt het centrum tien jaar lang afgebroken en gepoogd het belachelijk te maken.

Van der Elst : Is het niet gebleken dat de heer Van Belle gelijk had toen hij zei : « Die zaak is een begrafenis-onderneming ».

Wat het land nodig heeft is een oplossing, niet een commissie. (Onderbrekingen.)

De regeringsverklaring vermeldt weinig over de buitenlandse politiek en Benlux. Wat zal haar beleid zijn op dat gebied ?

In de aftredende regering voerde de heer Spaak een persoonlijke politiek. Het is wenselijk dat hij zonder uitstel de commissie van buitenlandse zaken zou voorlichten. De vakantieperiode mag door de heer Spaak niet gebruikt worden om bij de her-vinging het parlement voor een vol-dongen feit te plaatsen. Wij wensen dat hij de adviezen van de commissie voor taaltoezicht zou eerbiedigen.

Ook over de gevolgen van de re-pressie zwijgt de regeringsverklaring. Niet alleen is er nog steeds geen sprake van amnestie, maar zelfs wat onder de vorige regering redelijk en aanvaardbaar heette met betrekking

tot de schadevergoeding van de z.g. kleine incivieken, valt thans weg.

De regeringsverklaring bevat ook goede elementen : b.v. de oprichting, van een departement voor gezinszorg, al hopen wij dat die minister ook een echte administratie krijgt; de aankondiging van een beleid van ruimtelijke ordening dat voor de komende generaties een stuk ongerept natuurschoon zal trachten te bewaren.

Het perspectief van de eenmaking van Europa schrikt ons niet af, op voorwaarde dat wij onszelf kunnen blijven, met behoud van eigen taal en cultuur. Maar indien de grond-wetsherziening slaagt, dan zal de in-menging van de andere gemeenschap in onze aangelegenheden nog ver-groot worden. De eerste-minister heeft gesproken van een periode van twintig jaar. Wij willen geen twintig jaar meer wachten, geen twintig jaar ruzie en steriele twisten meer beleven. Wij wensen een aanvaardbare oplos-sing voor de twee gemeenschappen. Zij kan o.i. alleen gevonden worden door het federalisme. (Applaus bij de Volksunie.)

Als een duiveltje uit een doosje : mi-nister Eyskens, gewezen « vijand num-mer één » van de socialisten.

DRS. WIM JORISSEN IN DE SENAAAT

(vervolg van blz. 7)

Verder worden uitstekende dingen gezegd over de ruimtelijke ordening, maar hier dient snel opgestreden te worden, willen we niet voor vormeloze steenhopen komen te staan. Satelietsteden voor Brussel, nederlandstali-ge en franstalige, moeten zo vlug mogelijk worden opgericht. Op dit ge-bied zijn Nederland en Frankrijk ons reeds ver vooruit.

Wij zijn het eens met wat in de verklaring gezegd wordt over de im-migratie van buitenlandse werkkrachten, de vrouwenarbeid en de te-werkstelling van de gehandicapten, alhoewel voor deze laatste de zorg niet ver genoeg reikt. Wij zijn ook voor de modernisering van het index-cijfer.

Op het gebied van de wegebouw staan wij ver ten achter bij Duitsland en Nederland. Voor de landbouw is het programma onvoldoende en de technische en economische bijstand aan kleine en middelgrote onderne-mingen mag geen ijdel woord blijven. De aanpassing van de pensioenen en van de kinderbijslag voor allen krijgt onze volle steun.

De regeringsverklaring handelt over volledige tewerkstelling, maar nergens wordt gesproken over volledige tewerkstelling in de eigen streek. Wat zal gedaan worden voor het opslorpen van de 70.000 Vlaamse pendelarbeiders ? Vlaanderen wenst niet langer het zigeunerreservaat van West-Eu-ropa te blijven en zijn arbeiders te

moeten uitsturen naar Frankrijk, Ne-derland, Duitsland, Wallonië en Brus-sel. Overal is er werkgelegenheid te over, doch door de schuld van de drie grote partijen is dit in Vlaanderen niet het geval. In een federale Staat zou dit vraagstuk reeds lang opgelost zijn zoals Nederland dat heeft gedaan. Wat zal de eerste minister doen voor de Westhoek, de Antwerpse Kempen en Limburg waar de bevolking zo vlug groeit dat ze tegen 1980 de 800.000 zal bereiken en tegen 2000 het miljoen ? In alle westeuropese landen wordt de streekeconomie ernstig ter harte ge-nomen; bij ons blijft het een frag-mentaire politiek.

Om dit te wijzigen rekenen wij op de steun van de Vlaamse vakveren-igingen. Wij vinden goed wat gedaan wordt voor Wallonië waar de nijverheid in verval is, maar we eisen de-zelfde voorrang voor de Vlaamse ge-westen waar de industrie nog nooit gebloeid heeft. Wordt dat niet ge-daan, dan komt het tot een uiterma-te scherpe oppositie. Hieromtrent voldoet de regeringsverklaring ons niet. Wij willen eens en voor goed ge-daan maken met onze economische achterlijkheid.

Voor de oplossing van het repres-sievraagstuk wordt geen enkele maatregel voorgesteld, daar waar de mees-te landen, zelfs dictatoriale staten, amnestiemaatregelen getroffen heb-ben, die door de Paus reeds in 1949 werden gevraagd. In België heeft de Duitse dictatuur haar bezinnsel van

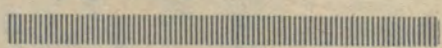
hardvochtigheid achtergelaten juist in die kringen die beweren het meest tegen deze geest gekant te zijn.

In ons land, waar kristenen en hu-manisten elkaar voortdurend ontmoeten, heeft men nog niet begrepen dat een einde moet worden gemaakt aan de haat. Vele jongeren in Vlaanderen kunnen enkel lachen met de woor-den kristelijk of humanistisch.

Wat wordt er van het wetsont-werp voor de vergoeding van de oor-logsschade aan de zogenaamde kleine incivieken ? Wat hebben die perso-nen misdaan ? Zij werden niet ver-oordeeld, doch alleen maar door een of ander piepjong auditeur volstrekt willekeurig op een lijst geschreven. Vraag eens aan de P.V.V.-ers die dat ontwerp hebben bestreden, met hoe-veel kapitaalcrachtige economische collaborateurs zij bevriend zijn ? De kleine incivieken die hun vertrouwen stellen in de C.V.P., worden door de regering waarachtig goed bediend.

In een goede democratie moet er een wisselwerking bestaan tussen de regering en de oppositie. Een opposi-tie moet de goede ontwerpen van de regering steunen en waar de rege-ring in gebreke blijft, zelf positieve voorstellen doen. Wij zullen trachten in democratische zin een ideale oppo-sitie te zijn. Terwijl vele leden van de regeringspartijen aan de regering een afwachtend vertrouwen schenken, zullen wij in afwachting van het fe-deralisme, zo voorzichtig zijn ons ver-trouwen te weigeren.

A.B.K.

Specialist Villabouw

OOK

TE GROOT-BIJAARDEN

- prachtige verkaveling
- hoogste standing
- echte vlaamse stijlen

ALGEMEEN
BOUWBEDRIJF
KUNNEN N.V.

ANTWERPEN,

Meir 18, tel. (03)32.92.18

LIMBURG EN HET HOF VAN BEROEP TE LUIK

Limburg en de Limburgse provincieraad stonden de laatste tijd in het middelpunt van de Vlaamse belangstelling. De kranten, radio en T.V. hebben er zich mede gemoeid. Waarover ging het eigenlijk?

Het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Luik omvat de provincies Luik, Namen, Luxemburg en Limburg. Dit wil zeggen dat iedere Limburger, wanneer hij voor het Hof van Beroep moet verschijnen, zich naar Luik moet verplaatsen. Het aantal gevallen dat voor het Hof van Beroep moet afgehandeld worden, groeit in snel tempo. Ergerlijk en onaanvaardbaar zijn de voortdurende veranderingen en beledigingen van Vlaamse advocaten en Limburgse mensen, telkens zij met het Hof van Beroep te doen hebben. Dit alles duidelijk uiteenzetten zou een artikel op zich zelf vergen.

De rechters (bij een Hof van Beroep noemt men ze raadsheren) worden als volgt benoemd: de raadsheren — het Hof zelf dus — dragen 2 kandidaten voor. Een van de provincieraaden draagt eveneens twee kandidaten voor. Uit deze vier doet de koning benoeming te zijn keuze en de koning benoemt de nieuwe raadsheren.

De verdeling van het aantal raadsheren voor het Luiks Hof dat door iedere provincieraad mag voorgedragen worden, blijkt uit volgende tabel: Luik 13; Luxemburg 5; Namen 6; Limburg 4. Tot in 1955 is dat zo gebleven. Limburg telde toen reeds zoveel inwoners als Namen en Luxemburg samen, maar mocht slechts vier raadsheren voordragen, tegenover elf door de twee andere provincies. In 1955 nu trad een nieuwe wet in voege waardoor de provincieraad van Limburg twee raadsheren méér mocht voordragen. Hetgeen dan ook gebeurde. Deze wet heeft echter slechts een voorlopig karakter — dit is van belang! — « omdat het rechtswezen toch in zijn geheel moest gereorganiseerd worden ».

Nu overleden onlangs in een korte tijdsperiode twee raadsheren van de nederlandstalige kamer, van de Limburgse dus. Maar de reorganisatie waarvan sprake bij gelegenheid van de wet van 1955, was inmiddels nog niet gebeurd. Ter voorzinning van de eerste opengevallen plaats wijst het Hof van Beroep het recht tot voordracht toe aan de provincie Namen, de tweede aan de provincie Limburg. Maar het Hof van Beroep te Luik draagt voor Limburg als eerste kandidaat een Waalse magistraat uit Brussel voor en zoekt dan aan de Limburgse provincieraad, eveneens 2 kandidaten voor te dragen.

De Limburgse provincieraad gaat op dit verzoek niet in. In plaats daarvan doet hij aan een motie — in samenwerking met de vier vertegenwoordigde partijen — welke kans maakt met eenparigheid van stemmen aangenomen te worden. Hetgeen dan ook gebeurt in zitting van 6 juni jl. Ziehier dan het besluit van deze motie:

Artikel 1: de provincieraad van Limburg stelt de onmogelijkheid vast om over te gaan tot het voordragen van kandidaten voor de plaats van raadsheren bij het Hof van Beroep te Luik, zolang de wil van de wetgever niet verwezenlijkt wordt om het aantal Limburgse raadsheren te verhogen.

Artikel 2: de provincieraad van Limburg doet beroep op de regering en op de wetgevende macht, om bij hoogdringendheid een nieuwe wet tot stand te brengen die bepaalt:

a) dat minstens twee bijkomende raadsheren bij het Hof van Beroep te Luik in ieder geval dienen voorgedragen te worden door de Limburgse provincieraad;

b) dat de reeds gedane voordrachten door het Hof van Beroep te Luik zullen vervangen worden door nieuwe voordrachten;

c) dat de Vlaamse kamers van dit Hof voortaan zullen zetelen in Limburg, in afwachting van de definitieve reorganisatie van de Hoven van Beroep.

Wat moeten wij hierover denken? Ten eerste: de provincieraad, om de klip van de onwettelijkheid te omzeilen, stelt het voor alsof hij in de onmogelijkheid is om kandidaten voor te dragen. (Hoe voorzichtig!).

Het aantal raadsheren in de provincieraad dient verhoogd en als streefcijfer geeft de provincieraad aan het getal zes. In verhouding tot de bevolking is dit aantal veel te klein. Met andere woorden: Limburg ver-

zoekt er om, door de wetgever geminoriseerd te worden.

Ten tweede: er bestaat grote kans dat Limburg dit peulschilletje (Art. 1) zal toebedeeld krijgen. Van groter belang echter is dat de wens, vervat in art. 2c, zou voldaan worden: namelijk dat de Vlaamse kamers in Limburg (Hasselt) zouden kunnen zetelen. Aan de meerderheidspartij heb ik dan ook duidelijk de vraag gesteld of zij zal blijven weigeren raadsheren voor te dragen tot beide punten ingewilligd zullen zijn.

De verschillende antwoorden daarop gaven blijk van een dusdanig geschipper en rond de pot draaien dat wij mogen veronderstellen dat de C.V.P. door de knieën zal gaan zodra slechts aan art. 1 voldaan wordt. Het zal voor iedere rechtgeaarde Limburger een zeer treurige vaststelling zijn.

Ten derde: men spreekt wel over Limburgse raadsheren, maar per slot van rekening worden ook deze — hoeveel het er ook mogen zijn — voorgedragen door de raadsheren van het Hof van Beroep te Luik, in overgrote meerderheid uitsluitend frans-taligen.

Wie in Limburg ooit raadsheren wil worden moet deze mensen naar de

ogen kijken van bij het begin van zijn gerechtelijke loopbaan.

Het is een bekend feit dat Limburg de provincie is waar, bij de repressie, de zwaarste straffen werden uitgesproken. Limburg is de provincie waar moeilijkst eerherstel te bekomen is. Dit alles vindt zijn verklaring in de afhankelijkheid van de Limburgse magistraten aan de Waalse. In de na-oorlogse periode hebben wij dan ook vastgesteld dat veelal de in dit opzicht meest sinistere figuren de schitterendste loopbaan gemaakt hebben.

De primordiale eis in de motie had dan ook moeten zijn: los van Luik! De aanduiding van een raadsheren voor een nederlandstalige kamer is een loutere Vlaamse aangelegenheid!

Tenslotte: Limburg moet ijveren om ook inzake Hof van Beroep bij de Vlaamse provincies ingedeeld te worden. Er is soms sprake van Brussel, maar de meeste kans schijnt Antwerpen te maken.

Dan nog zou het verantwoord zijn dat een of meer kamers te Hasselt zouden blijven zetelen.

Hoe schuchter de motie van de Limburgse provincieraad ook opgesteld is, het feit dat met eenparigheid van stemmen op een onrecht gewezen wordt heeft een gunstige psychologische weerslag gehad: dieper bewustzijn van Limburgse achteruitstelling en hogere bereidheid tot weerbaarheid.

Het komt er op aan, de grond van de zaak ruimer bekend te maken, zodat het iedere Limburger duidelijk wordt dat slechts door federaliserende maatregelen een duurzame oplossing ook aan deze aangelegenheid kan gegeven worden.

Dr. J. Degraeve,
Provincieraadslid Limburg

PARLEMENTAIRE KRABBELS

Ruim twee maanden regeringscrisis hebben, na een nachtelijke marathon, in de Kamer, een misbaksel opgeleverd. Een ploeg met superministers die coördineerd worden, met ministerstaatssecretarissen wier bevoegdheid nog door de grondwet moet worden bepaald, met ministers-staatssecretarissen adjuncten van wie men alleen weet dat zij ondergeschikt zijn aan een gewoon minister die op zijn beurt weer ondergeschikt is aan een superminister, met een vrouwelijke minister van wie een blad voor staatkundige belangen onthulde dat zij haar neus poedert, met een commissaris des konings die niet te verwarren is met een koninklijk commissaris. De ploeg was zo talrijk opgekomen dat in de ministeriële zone stoeltjes dienden geplaatst, zodat sommige excellenties een verkeershindernis vormden. Perin, de nieuw verkozen Waalse federalist, zou later op superieure manier de draak steken met het talrijke ministeriële gezelschap en het gedrum op de trap wanneer de excellenties zich wilden verplaatsen.

Deze regering draagt duidelijk het herkenningsteken van de Waals-Brusselse afdreiging, niet door wat in de regeringsverklaring staat, maar door wat de Waalse socialisten van haar verwachten. De regeringsverklaring werd voorgelezen, is een fraaie verzameling van hooggestemde algemeenheden, op haast moraliserende toon voorgedragen, zodat Frans van der Elst later onder algemeen gelach kon verklaren, niet goed te weten of hij een sermoen of een regeringsverklaring had gehoord.

De wazigheid en de algemeenheid van de regeringsverklaring zijn gewild om de Waals-Brusselse politiek te voeren zoals zij door de voornaamste Waalse socialist Collard en Merlot wordt voorgestaan.

Collard zei cynisch, zich erover te verheugen dat er van de ontwerpen voor de kleine incivieken geen sprake meer was. Op de Volksuniebeeen sprake was er protest. En toen Reimond Mattheysens riep dat Collard een voorheen aangehane regeringsverbintenissen verloochene, kreeg Van Eynde een eerste woedeaanval.

Collard verdedigde toen de prioriteit voor Wallonië. Hij deed het behendiger dan op het B.S.P.-congres en tijdens een verklaring na het congres. Maar de bedoeling, nl. Wallonië te bevoordelen, blijft dezelfde, alleen wat verdoezeld met enkele snippermaatregelen voor Vlaanderen. Men wil de socialistische Walen winnen voor deze regering waartegen zij met 61 t.h. hebben gestemd op hun congres.

Toen Mattheysens Collard onderbrak en riep dat Wallonië al sinds 135 jaar prioriteit kreeg begon Van Eynde woest te schelden en te tieren. De mep die onze volksvertegenwoordiger hem destijds heeft toegediend, moet nog pijnlijk nagloeien om dergelijke crises van woestheid te verwekken. Het gebeurde destijds toen een verklaring van Eynde — die er weer de incivieken aan te pas bracht — in het gezicht slingerde dat hijzelf hem collaboreerde, maar dat men van hem niet eens wou weten. De socialist De Keuleneir, die Van Eynde in zijn gehuil terzijde staat, riep naar onze Vlaamse kapitalisten

die voor de Vlaamse arbeiders nooit iets hebben gedaan!

Merlot was in zijn tussenkomst driest-openhartig. Hij zei: prioriteit is het recht en eerst bediend te worden.

Collard en Merlot kwamen op voor een oplossing van het probleem Brussel door een vaste commissie voor de betrekkingen tussen de beide gemeenschappen. In deze commissie zal men waarschijnlijk ook de « versoepeling » ter hand nemen van de taalwetgeving zoals zij door sommige socialistische Brusselaars, uit elektorale schrik voor de P.V.V., wordt gewenst.

Frans van der Elst hield een uitstekende tussenkomst. Hij bracht grondige kritiek uit op de samenstelling van de regering en op de regeringsverklaring. Hij deed een scherpe aanval op de socialistische, zoals bleek uit het B.S.P.-congres, alleen aan de regering deel nemen uit eng partijbelang en om benoemingen te kunnen doen. Hij nam de C.V.P.-ers onder handen en vroeg hoe het stond met de Vlaamse eisen die vooraf dienden ingewilligd, maar waarvan geen spoor in de regeringsverklaring is te vinden. Hij antwoordde gevat op de onderbrekingen en besloot met een oproep voor federalisme.

Op het eind van de vergadering stelde Reimond Mattheysens een zalvende vraag aan de eerste-minister: is wat Wallonië ja of neen voorrang krijgen.

De eerste-minister bleef het antwoord schuldig.

Deze regering verdient door haar samenstelling en haar verzwegen bedoelingen het volste wantrouwen van de Vlamingen.

Nik Claes.

PERSSPIEGEL

Zoals zonnig zomerweer is ook de bewerking « juli-augustus : politieke kommertijd » niet meer toepasselijk op de vakantiemaanden.

Wij moeten een zeer beperkte keuze maken uit de gevulde hoorn van politieke overvloed die de kranten ons opleverden in deze pas afgesloten periode van regeringsformatie, partijkongressen en parlementaire debatten. Een bont mozaiek van uiteenlopende stellingen maar met nergens een grote geestdrift over de nieuwe ploeg.

La Wallonie

Wie vermoedde dat bij regeringsvormingen in België het Hof of de grootfinancierie of de syndikale machten als touwtrekker achter de schermen moeten gezocht worden, is erg uit de tijd, tenminste volgens « La Wallonie ». De meester van België is de Volksunie met haar 12 apostelen :

« Regering Harmel - Vlaamse regering. Men moet nog juist zeggen : regering van de Volksunie. De Volksunie heeft inderdaad een kommunitaire verspreid om te zeggen dat er niet genoeg Vlaamse ministers zijn. En onmiddellijk, uit vrees voor de drukking van de 12 volksvertegenwoordigers van deze partij, heeft de Vlaamse katholieke pers dezelfde trompet doen klinken en eist een 28e Vlaamse minister omdat er maar 13 Vlaamse ministers zouden zijn tegen 14 franstaligen.

De Volksunie kan gerust zijn. De regering Harmel zal aan haar ordewoorden gehoorzamen ».

Dergelijke demagogie is dagelijkse kost geworden in het Luikse dagblad. Zijn lezers met hersens konden er anders enkele dagen vroeger in lezen, hoe kruiperig Van Eynde op het B.S.P.-kongres op zijn buik ging voor de Waalse kameraden. We drukken zijn verklaring over zoals ze in « La Wallonie » verscheen :

« Gij Walen hebt waarborgen geëist en we hebben ze onder elkaar vastgelegd. Gij hebt prioriteit geëist en we staan klaar om ze in ògenschouw te nemen. Spinoy heeft de Waalse streken in nood geholpen. Gij zult het in geen enkele staatsstructuur beter vinden en zij zult nergens zoveel bereidheid tot toegeving vinden dan bij ons ».

VOORUIT

Evenals de andere Vlaamse gelijkgeschakelde B.S.P.-ers had ook dit Gents blad alle zin voor zelfrespekt verloren. Na het artikel « Un Wallon parle aux Wallons » van partijführer Collard, waarin de prioriteit voor Wallonië werd bevestigd, kregen we volgende zwakke commentaar :

« Eens te meer hebben de Vlaamse socialistische van een enorme goede wil getuigenis afgelegd. Op dit buitengewoon congres werd bijna plechtig beloofd dat voortaan prioriteit aan Wallonië zal verleend worden voor zijn economische omschakeling.

Het is een enorme tegemoetkoming, bijzonder wanneer men vaststelt dat onze Vlaamse gewesten nauwelijks hun eerste industriële uitbouw hebben meegemaakt.

De nieuwe socialistische ministers die men voor de ploeg Harmel zal aanspreken, zoals een Dehoussé (Luik) en Van Cauwenberghé (Charleroi) — en waarom ook niet een Pierson en een Bracops uit Brussel? — zullen er zich bewust van dienen te worden dat het eerste industrialisatieproces van het Vlaamse land nog niet al zijn politieke vruchten voor ons heeft afgeworpen ».

Wij citeren in verband met de lamledige houding van de B.S.P. het vers van Elsschot over het « bedelen bij de poort » uit het Bormsgedicht. De huidige houding is zelfs dat niet meer, want meer toepasselijk wordt een ander Elsschot-vers : « Uw gratie lag gereed voor 't buigen van uw nek, voor 't beven van uw lip, voor 't eten van uw drek ». Zo ver zijn de Vlaamse socialistische nu inderdaad gegaan bij het nakruipen van de Waalse « kameraden ».

Dimanche-Presse

En om nog maar eens te bewijzen dat hij even « liberaal » is als de Brusselse P.V.V., zegt « socialist » Cudell nog maar eens duidelijk hoe hij het probleem Brussel ziet.

« De taalkwestie herleidt zich voor ons Brusselaars tenslotte tot drie vragen die, hoewel ze moeilijk zijn, niet onoplosbaar zijn. Wij citeren : de inspectie en de controle van de taalverklaring in het onderwijs (vrijheid van de « familie-vader »), de voorwaarden tot bevordering van het vlaams- en franstalig personeel en de mogelijkheid tot uitbreiding in alle opzichten van de Brusselse agglomeraties ».

Daar weten we het dan weer mee. Deze « collectivist » wil volgens de opvattingen van 1830 het probleem Brussel nog steeds oplossen volgens de meest verderfelijke liberalistische methoden.

Standaard

Maakt voorbehoud tegen de uitspraken van Collard, maar het is een zeer rustig voorbehoud :

« Wij wensen nochtans wel voorbehoud te maken bij het standpunt van de h. Collard. Van Vlaamse kant wil men graag aanvaarden dat de voorzitter het thans bijzonder zwaar heeft om de (door de MPW genoyauterde) wallingantische federaties voor de regeringswagete te spannen. Men begrijpt dat hij, om redenen van feitelijke aard, de klemtoon wat erg zwaar op de Waalse problematiek moet leggen. Maar deze tactiek mag niet meebrengen dat het regeringsprogramma zou worden scheef getrokken ».

DE GAZET

De Gazet van Antwerpen verwittigt zeer scherp én B.S.P. én C.V.P. dat men er niet moet aan denken, systematisch de Waals-Brusselse gemeenschap te bevoorveligen.

« En men late zich niet misleiden door sympathieke verklaringen over de socialistische houding tegenover de Kerk, die zou moeten veranderen.

Deze kwestie is voornamelijk niet aktueel. Aktueel is wel de vraag, of de Vlamingen de absolute prioriteit van Wallonie aanvaarden. Wij zeggen kortdaat : neen. En wij zijn ervan overtuigd, dat ook de Vlaamse jongeren, waaraan de B.S.P. niet bijzonder veel aandacht besteedt, met een absoluut neen reageren zal.

Meer dan honderd jaar heeft Vlaanderen de prioriteit van Wallonië moeten ondergaan. Nu de kansen keren kan er geen sprake van zijn het onrecht te institutionaliseren.

En wij herhalen nogmaals, dat de B.S.P., die het flamingantisme altijd met leedvermaak in het nadeel van de C.V.P. heeft zien groeien, thans mee het gelag betaalt wanneer voor Vlaanderen nadelige prioriteiten worden verleend.

Wij wensten hierop de aandacht te vestigen vooraleer de regeringsverklaring aan het parlement wordt gepresenteerd. Het zou een kleine moeite zijn de malaise, die in Wallonië werd gekreëerd, ook in Vlaanderen te verwekken. Naar argumenten dient niet gezocht.

Vooraleer aan het adres van de C.V.P. zouden wij de verzekering willen richten, dat er veel zal nodig zijn om goed te maken wat er door de verloochening van de zo al onrechtvaardige fifty-fiftyverhouding werd verkwanseld.

In zo ver wij van de openbare opinie op de hoogte zijn, kunnen wij getuigen, dat in Vlaanderen de katholieke jongeren de vraag stellen, of de Volksunie eerst dertig kamerzetels moet verwerven vooraleer de C.V.P. weet wat er gaande is ».

STREVEN

Dit katholiek intellectueel maandblad begrijpt niet, hoe de C.V.P. een zulke kortzichtige houding kan blijven aannemen tegenover het moderne Vlaamse nationalisme.

« In tegenstelling met het vooroorlogse nationalisme, dat al heel vroeg ingeschaald was in de bestendige afvaardiging van Vlaamse provincies, staat de Volksunie nog altijd 'en marge'. Zulks vooral tengevolge van een wachtwoord van de hoogste C.V.P.-leiding, die wil verhinderen dat de Volksunie in Vlaanderen vaste voet krijgt in de verschillende openbare instanties.

« Hoe bestaat voortaan voor de C.V.P. zeker het gevaar dat er zich een Vlaams-nationale partijvorming volrekt op een basis die nadien niet meer ongedaan gemaakt kan worden. Na de oorlog heeft de C.V.P. in Vlaanderen zich twintig jaar niet meer gehinderd gevoeld door het bestaan van een actieve Vlaams-nationale politieke gemeenschap. Heeft de C.V.P.-leiding voldoende beseft welke unieke kansen haar aldus geboden werden? Nu echter is het mogelijk dat deze constellatie voorgoed voorbij is, dat een Vlaams-nationale partij een gegeven wordt dat niet meer weggecijferd kan worden. De C.V.P.-leiding schijnt zich van de ernst van dit fenomeen niet bewust te zijn. Dit is geen oordeel, slechts een constatering ».

De Post

Wie zich niet laat « berookwolken » door de Belgische pers, maar integendeel eens gaat kijken in de buitenlandse pers om de diepere gronden van de Belgische crisis bloot te leggen, is Wout Wellinck. De kern van de zaak blijft de strijd tussen unitarisme en federalisme.

« Wie ongeveer wil weten, wat zich achter de schermen afspeelt en waarom het nu eigenlijk gaat, moet de rookgordijnen in onze Belgische dagbladen maar laten voor wat ze zijn en de buitenlandse pers lezen. Citaat : « Meer in de diepte komt de impasse voort uit de waais-vlaamse tegenstelling, die zo ver op de spits is getreven, dat het land bijna niet meer te regeren is... De taalkwestie beheerst ook de vertekeningen ».

Dat is het ongeveer, maar niet helemaal, wat men buitenlandse persbloeiers niet al te kwajk mag nemen. De taalkwestie is namelijk maar een onderdeel van het geheel der waais-vlaamse tegenstellingen. Een kind moet zo langzaamhand gaan begrijpen, dat dit land in zijn huidige, unitaire vorm alleen maar te regeren valt, wanneer de Waalen en Brusselaars kunnen voortdoen zoals zij 130 jaar lang deden en de Vlamingen hun mond houden.

Het enige nog bruikbare alternatief, een federaal België, wordt dan maar als de ondergang van onze staat gebrandmerkt. Een loos praatje, wat dan gevaar loopt is niet de staat maar het huidige partijstelsel. En omdat het juist de partijgroten zijn, die de puzzel mogen oplossen, zal dit land in toenemende mate onpeetbaar worden, nu al veel meer dan tien jaar geleden — over nog eens tien jaar geheel en al, want geen zinnig mens kan aannemen, dat deze lijn nog ooit zal worden teruggebogen. De Vlaamse meerderheid blijft groeien, de grote partijen blijven zoeken naar niet meer bestaande formules tot zij aan eigen onmacht bezwijken en de unitaire staat op zijn inmiddels vermoldde fransklonjonse basis in hun val meeslepen ».

HET STRIJDBLAD

En zeggen dat al onze moeilijkheden op slag konden opgelost als men toch maar eens wilde « jumeleren » zoals de oude mannetjes van de N.S.B., waarvan de voorzitter schrijft : « Wij moeten het land een N.S.B.-mentaliteit geven ».

« Wij, N.S.B.-ers begrijpen die Vlaams-Waalse spanning maar moeilijk omdat wij ze niet kennen in onze eigen organisatie en in onze eigen rangen. Integendeel, wij organiseren prachtige - en zeer nuttige - jumeleringsfeesten tussen Waalse en Vlaamse afdelingen of gewesten. En wij zijn daar getuige van werkelijke broederlijke tussen Walen en Vlamingen.

En omdat men in Vlaanderen zegt «aan zich zelf kent men de hele wereld» menen wij dat overal elders in het land hetzelfde geschiedt.

Maar het is niet zo. Er zijn twee van de vier Belgische universiteiten waar zowel Vlamingen als Walen studeren : Leuven en Brussel.

Daar is dus gelegenheid tot een « doorlopende jumelering ». Maar daar komt niets van in huis.

Walen en Vlamingen leven er naast elkaar als vreemden. In sommige gevallen is het nog erger...

Dit alles om er op te wijzen dat het niet volstaat Walen en Vlamingen samen te brengen ; er is ook DE MANIER WAAR-OP DIT GEBEURT.

Wij moeten er in slagen in gans het land en onder alle lagen van de bevolking een N.S.B.-mentaliteit te doen heersen.

Het is niet onmogelijk. Ons land is niet ziek, wel een beetje ongesteld ».

Als ieder een beetje wilde democratie-rammelen en vlamawanwakkeren, dan waren al onze problemen van de baan. Als dan de vlam maar niet in de pan slaat.

Walter Luyten

Firma van haarkappersartikelen zoekt vertegenwoordiger voor de arrondissementen Turnhout en Lier met gedeelte van Brabant.

Moet wagen bezitten en streek bewonen. Middelbare studiën bij voorkeur. Fixe en commissie.

Schrijven onder letters DL 4 bureau van het blad.

Pels ?

Een bontjasje ?

Een bontmantel ?

wendt U vol vertrouwen tot het huis

W CLAYKENS-NEVEN

Oudergemelaan 328

Etterbeek - Brussel

Telefoon : 48.37.01

Alle inlichting op verzoek.

BECO

Tel. 03/320477 056/10937

UW VAKANTIE

IN HET ZWARTE WOOD.

Volledig pension met goede burgerkeuken, 13 mark daags juli - aug. andere maanden 12 DM.

GASTHUIS ROSSLE
7531 Hohenwart/Pforzheim

Inlichtingen tel. 015/61030 na 19 u.

HEIDE EN DENNEBOSSEN IN DE KEMPEN

ONTSPANNING VOOR U! GEZONDHEID VOOR UW KINDEREN! Koop nu het gedroomde weekend- en vakantieverblijf. Percelen bosgrond vanaf 600 m² tot 10.000 m², in Pulderbos, Zoersel, Wechelderzande, Merksplas. Reeds vanaf 65.000 F. Ook met vijvers. Houten chalets à 45.000 F. gepaast (binnen onafgewerkt). **GROND KOPE** is de beste spaarbelegging gezien de voortdurende prijsstijging! Inl. : **FLANDRIMO PVBA, 14** Violierstr. Antwerpen, Tel. (03) 32.62.19 & 72.60.94.

Op doorreis in Duitsland.

Uw overnachting langs de autostrade

Hotel « COOLMAN »

Kaisersplatz

Karlsruhe.

(Vlaamse eigenaars).

Wij vragen namens BELAP A G. Bazel, Zwitserland, voor organisatie en verkoop van zijn elektr. werkend afzuigfilterapparaat (verschillende modellen) voor verontreinigde lucht in toilet en keuken, een zelfstandige dealer in één der provincies Oost-Vlaanderen, Brabant, Limburg, Zij, die iets weten op te bouwen met een zeer aantrekkelijk artikel en kunnen beschikken over ± 75.000 fr (aankoop eerste voorraad) gelieven te schrijven naar De Buck-Van der Paal, Grote Steenweg, 481, Berchem-Antwerpen, (Invoerders).

KUNST EN KULTUUR - KUNST EN KULTUUR KUNST EN KULTUUR - KUNST EN KULTUUR

Een tijdschrift waarvoor wij uw aandacht zouden willen vragen, is het tweemaandelijks "Jong Nederlands Literair Tijdschrift". Het is nu aan zijn tweede jaargang en brengt zowel creatief als essayistisch werk, benevens een kroniek waarin het cultuurleven in Noord en Zuid wordt overschouwd. Het creatief werk bestaat uiteraard meer uit lyriek dan uit proza: het is een jongerentijdschrift en daar is het lyrische element meestal (niet steeds!) het sterkst vertegenwoordigd. Voor prozawerk is er ook een grotere plaatsruimte vereist...

Wij willen het niet hebben over de intrinsieke waarde der bijdragen zelf: wij verheugen ons alleen erin, dat er een zelfstandig literair tijdschrift bestaat naast de drie "groten" die, wat strekking betreft, zowat met de drie politieke "groten" overeenkomen. In een — overigens sympathiek — commentaar op Van Haegendorens "Verweer en Aanval" zegt de — nu afgetreden — Noord-nederlandse redaktiesekretaris A. Maas: "Federalisme is voor Vlaanderen de uitweg: het is de bekroning van de Vlaamse beweging."

OVER TIJDSCHRIFTEN

Waar wij hem moeilijk kunnen volgen is daar, waar hij het heeft over de bombastische patetiek der negentiende eeuw. Bedoelt hij daarmee bepaalde uiterlijkheden der Vlaamse Beweging? Bombastische patetiek is er daar, waar met woorden en leuzen geschermd wordt die niet meer aan een reële situatie beantwoorden. De Vlaamse "patetiek" beantwoordt echter nog steeds — spijtig genoeg — aan een werkelijk-bestaande situatie en aan de strijd tegen deze situatie van rechtsongelijkheid en rechtsverkrachting. Maas is ook tegen tendensen naar "rechtse avonturen". Niet tegen tendensen naar linkse avonturen? Die zijn nochtans veel gevaarlijker, omdat zij meer in de mode en daarom ook veel waarschijnlijker zijn... Zij hebben o.m. aan de Volksunie een paar kamerzetels en een senaatszetel gekost! En wat verstaat men onder "rechtse avonturen"? Als ik de klasenstrijd-idee verwerp en als goed nationalist geloof in de nationale solidariteit zoals ik als goed Europeaan geloof in de Europese solidariteit, en als ik die solidariteit zie in een samenwerking van alle standen in een sociaal-economische structuur die zowel van de kapitalistische als van de marxistische verschilt, ben ik dan besmet met tendensen naar rechtse avonturen? Voor de kommunisten en de "nuttige idioten" die hen napraten om in de mode te zijn misschien wel...

Maar dat is dan een argument vóór in plaats van tégen.

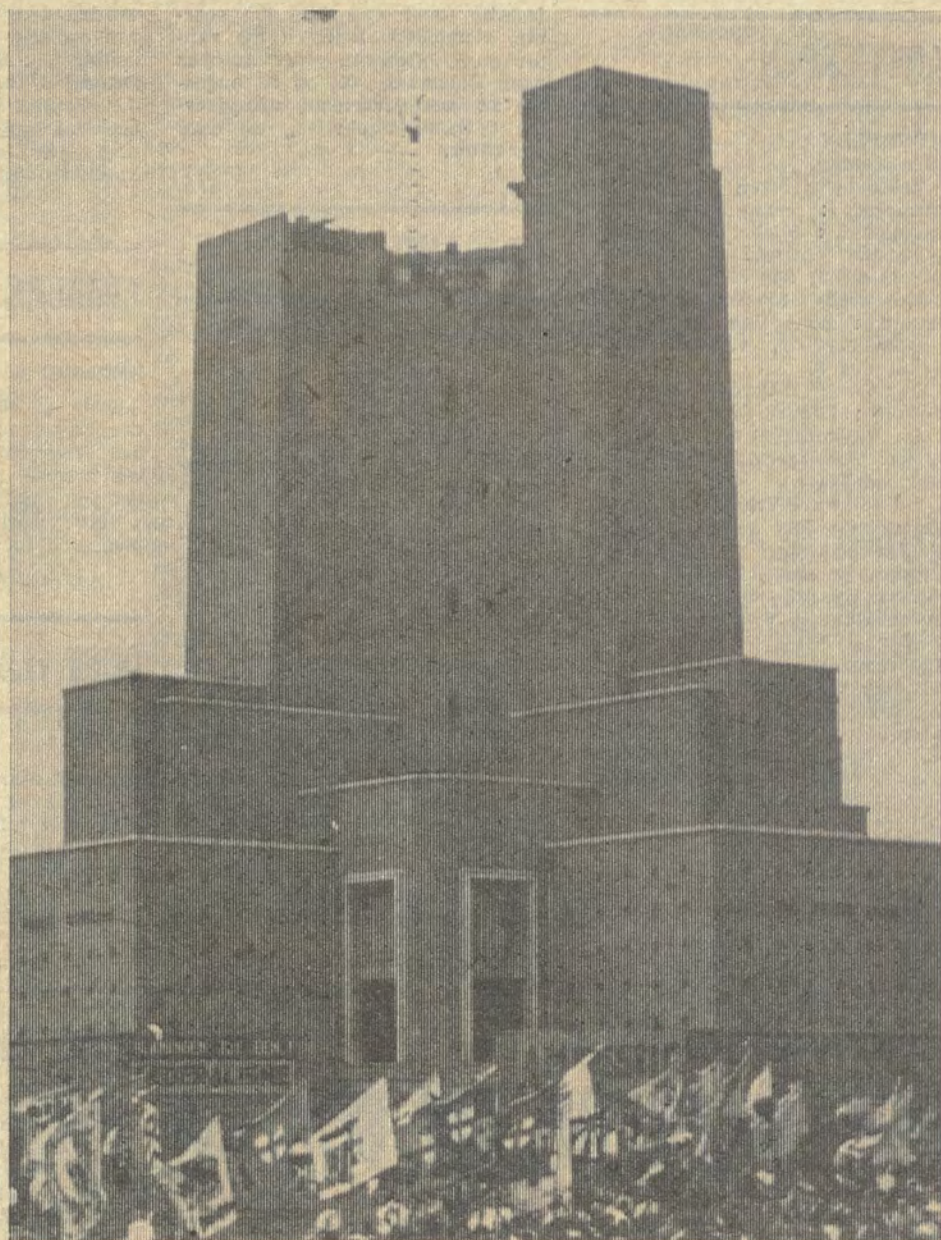
Een blad, dat de "rechte" weg verdedigt op een moedige wijze, zonder daarbij te offeren aan een onvruchtbare "nostalgie naar het verleden", zonder in het oppervlakkige van slogans en clichés te vervallen en zonder ook te vervallen in het nogal negatieve van een blad als "Rivarol", is het Franse nationalistische en naar Europees federalisme gekeerde "EUROPE-ACTION".

Het blad is nationalistisch, d.w.z. het erkent de organische structuren die voor de huidige maatschappij zowel als voor die van gisteren van een niet te verwaarlozen belang zijn en die de basis vormen voor elke politieke indeling en organisatie. Hoofdredakteur van het blad is de in Vlaanderen ook bekende Jean Mabire.

Typisch detail: in de te Parijs door "Europe-Action" beheerde boekhandel is het Vlaams-nationalistische maandblad "Dietsland-Europa" eveneens verkrijgbaar.

Bij de "Nederlandse Boekhandel" te Antwerpen verschijnt het tijdschrift "Historische Documentatie" dat nu aan zijn achtste jaargang begonnen is.

Het werd destijds gesticht door E.H. Vanhoutte, met de bedoeling een tijdschrift uit te geven voor en door leraren geschiedenis.

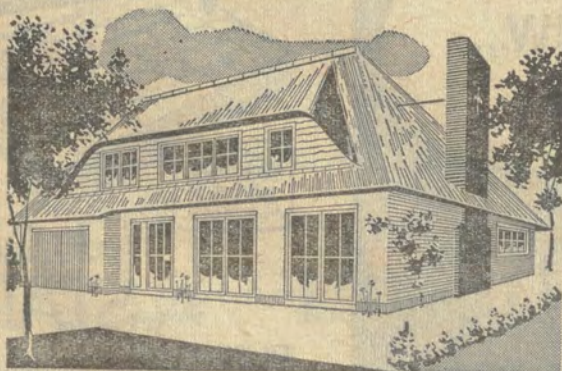

Voor de leraar in het secundair onderwijs is het 'onmogelijk' steeds op eigen houtje de nodige voorstudies te maken en de stof te verzamelen voor elk onderwerp dat hij te behandelen krijgt. In dit tijdschrift krijgt hij de stof gereed gemaakt door leraars die wél de voorstudie deden. Daarenboven is er een rubriek over methodiek in het geschiedenisonderwijs.

De eerste aflevering van de achtste jaargang bracht ons verscheidene artikels die ook voor niet-leraars interessant zijn, zo bv. over de Amerikaanse presidentsverkiezingen in historisch perspectief. Inmiddels is reeds de tweede aflevering verschenen. Het boek van Barbara Tuchmann "De kanonnen van Augustus" wordt besproken: inmiddels heeft het echter véél kritischer reacties opgeroepen dan die van "Historische Documentatie". In een artikel van W. Verrelst over "De oorzaken van Wereldoorlog II" worden zowel Shirers als Taylors en Hoggans werk onder de loep genomen. Taylor en Hoggan zijn historici, Shirer is een joernalist. Deze laatste heeft een sterk anti-Duitse bestseller geschreven,

terwijl de beide historici er een heel andere mening op na houden. Hoewel Taylor zelf anti-Duits is, ziet hij de tweede wereldoorlog als het resultaat van diplomatieke blunders aan beide kanten. De Amerikaanse professor Hoggan gaat een stap verder en ziet in de houding van Lord Halifax, Engels minister van Buitenlandse Zaken, de initiale oorzaak voor het uitbreken van de oorlog. Hij werd daarom heftig aangevallen, vooral — hoe kan het anders? — in Duitsland zelf. De auteur van het artikel zegt in een voetnoot dat Hoggan ontmaskerd werd door Graml en de fameuze "Vierteljahreshefte für Zeitgeschichte". Maar op Gramls pamflet werd door Hoggan duidelijk geantwoord en ook Annelies von Ribbentrop weerlegde Gramls argumentatie in een brochure van ca. 150 blz. Trouwens, wanneer Hoggans thesis zo zwak was, waarom heeft men dan van diverse zijden geprobeerd hem het spreken te beletten? Voor een objectieve geschiedschrijving lijkt de afstand nog niet groot genoeg, al worden er nu toch gelukkig pogingen ondernomen om de zwart-wit-schrijverij der propaganda te overwinnen...

OOK JIJ KAN BOUWEN!!

MET EEN KLEINE SOM IN HANDEN...

Moie landelijke villa, economische stijlvolle halve villa, ruime standingvolle meesterwoningen op de nieuwe verkaveling te KONTICH - EDEGEM - GROOT-BIJGAARDEN - GENK - GENT - enz ...

Een bedrag in dienst van DEGELIJKHEID - SCHOONHEID aan WERKELIJK SOCIALE PRIJZEN

VANAF F 500.000,- Akte in handen.

SLECHTS EEN ADRES:

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN N. V.

ANTWERPEN

Meir 18
(03)32.92.18

GENT

Onderbergen 43
(09)25.19.23

GENK

Molenstraat, 39
(011)544.42

BEWEGINGSLEVEN

ANTWERPEN

MECHELEN Dienstbetoon.

Volgende ztdagen worden georganiseerd : eerste maandag van de maand : Michel Cauwenbergh in « Het Guldenhuis », van 20 uur 30 tot 21 uur 30.

De tweede maandag van de maand : Fons Van de Werf in « Opsinjoorke », van 20 uur 30 tot 21 uur 30.

De derde zaterdag van de maand : Michel Cauwenbergh in « Op Sinjoorke » van 11 uur tot 12 uur 's morgens.

IJzerbedevaart.
De Volksunie-Vriendenkring «Op Sinjoorke » legt een bus in naar de IJzerbedevaart op 22 augustus aanstaande, met toeristische terugreis. De prijs bedraagt 125 fr. Inschrijving in « Op Sinjoorke », telefoon 11106.

Algemeen.

Indien U punten hebt die U wenst besproken te zien in de gemeenteraad, maak dan gretig gebruik van de ztdagen gehouden door onze vertegenwoordigers. Fons Van de Werf, gemeenteraads-lid en Michel Cauwenbergh, provincieraadslid.

WILRIJK

IJzerbedevaart.

De 38ste IJzerbedevaart wordt zeker en vast een grootse mani-

festatie (denk even aan het voorbij zangfeest). Iedereen die vanuit onze gemeente per autobus naar Diksmuide wil op 22 augustus a.s. wordt verzocht zich daartoe te laten inschrijven bij onze voorzitter.

BRABANT

SCHAARBEEK

Sociaal dienstbetoon.

De burelen van het Sociaal dienstbetoon van het kanton Schaarbeek zijn geopend op de volgende dagen en uren in het sekretariaat der Volksunie, Daillylaan 25, te Schaarbeek. Dienstbetoon : dinsdag van 14 tot 17 uur; vrijdag van 14 tot 17 uur. Ziektekas : zaterdag van 10 tot 12 uur. Sociale en fiskale dienst : maandag van 18 tot 20 uur.

De ploeg, die gedurende de verkiezingsstrijd voorlopig de bestuursverantwoordelijkheid op zich nam en waarvan mag gezegd worden dat de aanwinst van 50 % der stemmen aan haar onverpoosde inspanningen te wijten is, heeft beslist de werking voort te zetten tot na de verloopperiode. Zoals voorgeschreven door het hoofdbestuur zullen de leden dan de gelegenheid krijgen om hun definitief bestuur te kiezen.

Met het oog daarop kunnen medewerkers en simpatizanten lid

worden door 50 fr. over te schrijven op één van volgende postrekeningen : 968.93 van Sweerts A. Brussel 3 of 40.84.97 van Torfs J.E., Brussel 3. De afdeling Schaarbeek zal dank zij hun morele steun nog beter haar gevestigde faam kunnen hooghouden.

LIMBURG

HERDEREN

Door de afdeling wordt op zondag 22 augustus een reis per autobus ingericht naar de IJzerbedevaart, waar de IJzertoren zal worden ingewijd.

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot het afdelingsbestuur.

OOST-VLAANDEREN

GENT

IJzerbedevaart.

VOS-Groot Gent, in samenwerking met alle Vlaamse verenigingen, legt autobussen in naar Kaaskerke - Diksmuide. De twee cars vertrekken om 8 uur stipt aan lokaal Roeland, Korte Kruisstraat 3, Gent. Na de plechtigheid verblijft tot 16 uur te Diksmuide, waarna de ene bus terugreist over Middelkerke - aan - Zee, de tweede via Roeselare, stad van Bertin Rodenbach. Terug te Gent rond 19 uur.

De prijs is vastgesteld op 85 fr. (vijf en tachtig) per persoon, fooi voor chauffeur inbegrepen.

Waar inschrijven? Vlaams Huis Roeland, Korte Kruisstr. 3, Gent, Aers Jan, Voorhoutkaai 9, Gent, De Mulder A., Kortrijkse stw. 247, Gent, Raman L., Loodsenstr. 66, Gent.

MACHELEN - OLSENE - ZULTE

Personen die de reis naar de IJzerbedevaart willen meemaken, kunnen zich wenden tot de sekretaris, de heer Julien Van Hauwaert, Hoiestraat 3 te Machelen-Leie. Inschrijvingen moeten uiterlijk 15 augustus in het bezit van de sekretaris zijn. Indien er genoeg aanvragen zijn wordt een autocar ingelast; prijs van de reis 60 fr.

ST AMANDSBERG

Op zondag 22 augustus e.k., dag der IJzerbedevaart, vertrekt de 2de Jef Goossenaertskaravaan vanuit St Amandsberg naar Diksmuide. Het vertrek heeft plaats om 8.30 u. op de Alfons Braeckmanlaan voor het huis nr 177. De talrijke Jef Goossenaerts-vrienden waren op tijd, hun wagen getooid met de

leeuwenvlag. Affiches voor de auto worden ter plaatse uitgereikt door het komitee.

WEST-VLAANDEREN

IEPER - POPERINGE - WERVIK

Aan de vrienden en vriendinnen van de IJzerbedevaart wordt medegedeeld dat het Arrondissementeel Komitee het plan opgevat heeft zoveel mogelijk in groep deel te nemen aan de inhuldiging van de heropgerichte IJzertoren, op zondag 22 augustus e.k.

Alwie, in zijn gemeente, iets onderneemt met het oog op de deelneming aan de eerstkomende IJzerbedevaart, gelieve zich zo spoedig mogelijk te laten kennen aan het Arrondissementeel Komitee, dat zich dan verder met hem in betrekking zal stellen.

Aanplakbrieven (tegen 6, 4 en 2 fr. volgens grootte) kunnen insgelijks besteld worden op adres : Antoon Samyn, advocaat, Ieper, Deken Debrouwerstraat 2, telefoon 217.28.

KORTRIJK

Het avondfeest van de Volksunie-Kortrijk werd vastgesteld voor 25 sept. in de zaal « Troubadour » te Bissegem, met het gekende orkest « De Melorytmers ». Houd van nu reeds deze datum vrij en maak een afspraak met uw vrienden voor ons eerste groot feest, dat meteen de nieuwe start zal inluiden voor gans het arrondissement.

« KIJK NIEUW »
Eindelijk kunnen we onze leden het verheugend nieuws melden dat vanaf sept. zal gestart worden met een informatieblad voor leden en sympathisanten. Nieuwsberichten en mededelingen voor het blad kunnen steeds bezorgd worden in ons lokaal « Astor ». Het arr. bestuur werkt ook in de vakantie verder aan de uitbouw van de organisatie!

ROESELARE

Bestuursvergadering :
Op 16.7.1965 kwam het bestuur in vergadering bijeen.

Ter inleiding van de vergadering, dankte onze gekozen Mik Babylon de ganse afdeling voor de blijken van sympathie, hem betoond naar aanleiding van zijn huldiging als volksvertegenwoordiger door het bestuur en het politiek komitee.

Daarna gaf Mik een beknopte ontleding van de verkiezingsuitslagen en gaf tevens een overzicht van de huidige politieke toestand op nationaal vlak.

Het deed ons deugd te horen dat Roeselare de grootste vooruitgang geboekt heeft van gans het arrondissement. (Momenteel een groter cijfer dan voor de oorlog). De afdeling Roeselare heeft, dus de vruchten van haar arbeid geplukt. Het bewijs is geleverd dat kontakten met het volk zelf, via de kolportages en huisbezoeken, de beste propaganda is, samen met de goede

geest en verstandhouding tussen de propagandisten. Van de andere kant was er het vertrouwen van het volk in onze kopman Mik Babylon.

Op gebied van propaganda zal Mik een plan uitwerken tot reorganisatie en uitbreiding van de kaders en afdelingen, binnen het arrondissement.

Om reden van zijn beroepsbezigheden heeft Roger Slose aan het bestuur gevraagd om ontheven te worden van zijn functie van propagandaleider. Hij wordt hierin opgevolgd door Roeland Vermandere, Brabantstraat 1 te Beveren - Roeselare. Een voorlopig plan werd opgemaakt om na het verlof terug te kolporteren.

Begin augustus starten wij te Dardizèle om vervolgens volgende gemeenten te bewerken : Moorslede - Rumbeke - Westrozebeke - Staden - Hooglede - Beveren - Ardooie - Oostnieuwkerke - Lichtervelde - Ledegem - Gits en Roeselare.

Voortaan wordt er verzameld in ons lokaal « Engels hof », Ieperstraat, Roeselare ; dit telkens te 8.30 ZEER stipt. Het verheugt het bestuur ten zeerste dat er tal van nieuwe propagandisten zich spontaan hebben aangemeld.

Er werd tevens overeengekomen om iedere eerste vrijdag van de maand bestuursvergadering te houden.

DE VOLKSUNIE WEEKBLAD

Uitgave van de
v.z.w. VOLKSUNIE

REDAKTIE :

Mr Fr. Van der Elst,
Hoofdredakteur.
T. van Overstraeten,
Redaktiesekretaris.
S. De Lie, Wim Jorissen,
lic. W. Luyten, R. Mattheysens, W. Cobbaut, M. Babylon, E. Slose, dr L. Wouters, J. Dierickx.

Leden.

Alle briefwisseling voor redaktie naar :

Rotatyp, Sylv. Dupuisl,
110 Brus. 7. - Tel. 23.11.98

Beheer :

Maurice Lemonnierl. 82
Brussel L. - Tel. : 11.82.16

Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement : 220 F.

Halfjaarlijks : 130 F.

Driemaandelijks : 70 F.

Abonnement buitenland :
350 F.

Steunabonnement : 500 F.
(minimum).

Losse nummers : 6 F.

Alle stortingen voor het blad op postrekening :

1476.97, Volksunie - Brus. 1

Verantw. uitg. Mr F. Van der Elst, Beizegemstraat 20
Brussel 12.

SCHUIMRUBBERMATRASSEN

met Gebreveteerde bedekkingslagen
RESSORTMATRASSEN (Brevet - 529768)
met Gebreveteerde karkassen (Brevet - 512767)

fabrieken
"STAR"
TE ZELE (O. VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642.
Indien U geen verkoper in uw omtrek kent stuur ons een kaartje en we zenden U het adres van de dichtst bijgelegen verkoper Star Zele.

DEZE WEEK OP UW SCHERM

ZONDAG

14.00 : Internationaal landbouwmagazine - 14.30 : De Flintstones (93e afl.) - Tussen 15.00 en 18.45 afwisselend : Atletiek, Belgische kampioenschappen en Zwemmen, Belgische kampioenschappen - 18.50 : Klein, klein kleutertje - 19.10 : De gestolen film, avonturenfilm voor de jeugd - 20.00 : TV-nieuws - 20.15 : Stel je voor - 20.20 : Sportweekend - 20.45 : Fantasia voor groot orkest en ballet, variétéprogramma - 21.30 : Snelwegen : België-Nederland op het gebied van auto's - 22.10 : Hollywood en zijn sterren. 12e afl. : Hollywood en de oorlog - 22.35 : TV-nieuws.

MAANDAG

19.30 : Richard Leeuwert. 29e afl. : Losgeld voor de koning - 19.55 : De Weerman - 20.00 : TV-nieuws - 20.20 : Stel je voor - 20.25 : Openbaar kunstbezit. Pappokken - 20.35 : Hendrik IV, drama van Luigi Pirandello - 22.10 : De grote oorlog : De adelaar wordt vleugellam - 22.40 : TV-nieuws.

DINSDAG

19.30 : Teletaalles : Engels. 28e les : Walter as a music teacher - 19.45 : Filmmuseum van de schaterlach : Een oosters mysterie - 20.00 : TV-nieuws - 20.20 : Stel je voor - 20.25 : De schelmen. 10e afl. : Zaken in Boston - 21.15 : Omaru, geromanceerde documentaire van Albert Quendler - 22.35 : TV-nieuws.

WOENSDAG

19.30 : Televisum - 19.55 : De

Weerman - 20.00 : TV-nieuws - 20.20 : Stel je voor - 20.25 : Westers van vroeger en nu, Union Pacific, van Cecil B. de Mille, met Barbara Stanwyck, Joel McCrea, Robert Preston en Brian Donlevy - 22.25 : Zoeklicht - 22.45 : TV-nieuws.

DONDERDAG

19.25 : Teletaalles : Engels. 28e les : Connie's birthday present - 19.40 : De smokkelaars. 2e afl. : De pony van de smokkelaars - 19.55 : Stel je voor - 20.00 : TV-nieuws - 20.15 : Atletiek, reportage van de interlandontmoeting West-Duitsland - V.S.A. - 20.35 : De Flintstones. 94e afl. : De vadervereniging - 21.00 : Atletiek (voortzetting) - 21.50 : Penelope - 22.20 : TV-nieuws.

VRIJDAG

19.30 : Teletaalles : Engels. 30e les : Walter and Connie in the library - 19.45 : Internationaal jeugdmagazine - 19.55 : De Weerman - 20.00 : TV-nieuws - 20.20 : Stel je voor - 20.25 : Tienerklanken - 20.55 : Jackie Gleason show - 21.45 : Wie in slechten Romanen (Zoals in slechte romans), tv-spel van Heinrich Böll - 22.25 : De schrijver verbergt iets... Wat? - 23.05 : TV-nieuws.

ZATERDAG

19.30 : Tijd voor u - 20.00 : TV-nieuws - 20.20 : Stel je voor - 20.25 : De wijkagenten : Toody in de onderwereld (28e afl.) - 20.50 : Zomercarroussel - 21.40 : 't Is maar een woord - 22.10 : Suspens : De zaak-Dr. W. - 23.10 : TV-nieuws.

Ik ben uitgeslapen want...

ik koop bij

MATTHIEU'S BEDDENBEDRIJF
TURNHOUTSEBAAN 102 BORGERHOUT - TEL. 35.17.83
Bijhuizen : Antwerpen : Diepestr. 84-86. Tel. : 31.01.18
Deurne : Calfortlei 60. Tel. : 36.25.22
Begijnestr. 39-41. Tel. : 33.47.24

KOOP BIJ ONZE ADVERTEERDERS

GEBOREN onder de LEEUW...

UW KANS...

NATIONALE LOTERIJ

STAR MATRASSEN

fabrieken
"STAR"

TE ZELE (O. VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642.
Indien U geen verkoper in uw omtrek kent stuur ons een kaartje en we zenden U het adres van de dichtst bijgelegen verkoper Star Zele.

ANTWERPEN

ANTWERPEN-LINKEROEVER

Het nieuwe bestuur van onze afdeling is als volgt samengesteld:
Voorzitter: L. Van der Vloedt, Waterhoentlaan 7, Antwerpen L.O.
Ondervoorzitter: J. Bressinck, Victor de la Montagnestraat 5, Antwerpen L.O.

Sekretaris - penningmeester: J. Keunen, Lozanaplaats 32, Antwerpen I.

Propaganda en organisatie: R. De Bel, Scheldelaan 21, Antwerpen L.O. (Strand).

HOBOKEN

IJzerbedevaart 1965.

Ook dit jaar weer wordt te Hoboken in medewerking met VOS-Antwerpen een autocar ingelegd naar Diksmuide.

Zoals ieder wellicht weet wordt het dit keer een zeer bijzondere bedevaart. De nieuwe toren wordt immers ingehuldigd, want « de kop staat erop ». Daarom rekenen wij dan ook ten zeerste op vele deelnemers uit onze gemeente.

De prijs voor de reis werd op 110 fr. gehouden. Wij verzoeken U, in te schrijven voor 16 augustus bij Jan Peeters, Lage Weg 158, of bij Alfons Crick, Meerlenhoflaan 49.

Wij vertrekken te 6 uur op de Kioskplaats. Aankomst te Diksmuide rond 9 uur. Na de plechtigheden wordt er gegeten en dan vertrekken we naar de kust. Te Nieuwpoort houden we halte. We vertrekken dan tijdig genoeg om rond 22 uur weer thuis te zijn.

Bedevaartavond.

Op 7 augustus te 20 uur in de zaal Breughel, Kioskplaats 84, zal de heer Ward Tiebos ons door middel van een prachtige lichtbeeldenreeks onderhouden over « 14-18 : 50 jaar geleden ».

Deze unieke documenten werden ons welwillend ter beschikking gesteld door de heer Van Opstal (VOS Antwerpen).

Iedereen is van harte welkom. Inkom vrij.

KAPellen

De Vlaamse Club « t En zal » legt een autobus in naar de IJzerbedevaart te Diksmuide op 22 augustus a.s. De prijs is vastgesteld op 150 fr. Na de plechtigheden bij het nieuwe IJzermonument staat er nog heel wat op het programma.

Om inlichtingen te bekomen en

Verlof: BLANKENBERGE

Café-Restaurant-Pensioen
RUBENSHOF
Weststraat 79
Telefoon (050)41571
Vlaamse gezelligheid

inschrijvingen te doen kunt U terecht op volgende adressen:
Mr Lenaert, Bevrijdingslei 29, Kapellen.

Mr D'Hond, Dorpstraat 38, Kapellen, tel. 74.36.08.

Café « Terminus », Antwerpsesteenweg 107, Kapellen, tel. 74.29.91.

Mr Schonkeren, Partisanenstraat 110, Kapellen-Putte, tel. 74.46.62.

Schrijf dadelijk in voor deze Vlaamse hoogdag.

MERKSEM

11-Juliederdenking.

Naar jaarlijkse gewoonte herdaacht onze afdeling de Vlaams-Nationale hoogdag in besloten kring voor onze leden.

Onze zaal had een feestelijk uitzicht. De plaatsen waren goed bezet en men liet het zich goed smaken. Onze voorzitter hield een gepaste toespraak. Een zeer warm applaus viel mevrouw Haesen ten deel voor haar voordracht die diep insloeg en helemaal in het teken van de viering paste. Jaak Van Impe vergastte ons op een prachtig lied en memorieerde de nagedachtenis van priester Cyriel Verschaeve, de priester van de Oostfrontsoldaten. De heer De Borger bracht de aanwezigen tot zingen. Het was een prachtige en gezellige avond. Dank aan onze kameraden Haesen en Devriendt voor de prachtige organisatie.

IJzerbedevaart.

Zoals wij reeds vroeger meedeelden, werd door de zorgen van de Kring Groeninghe in samenwerking met VOS een prachtige autocar ingelegd voor de reis naar Diksmuide op zondag 22 augustus. De prijs per deelnemer is 130 fr. De derde inschrijver van een familie betaalt 90 fr.

Er zijn reeds verschillende inschrijvingen. Wij dringen er op aan dat de eventuele deelnemers zich laten inschrijven voor 15 augustus. Daarna kunnen wij niet verzekeren dat er nog plaats is. De reiswijzer wordt in het volgende nummer bekend gemaakt.

Inschrijven in « Tyl », Bredabaan 298; secretariaat VU, Em. Lemineurstraat 33 (tel. 45.57.77); secretariaat Groeninghe, E. Van Mol, Van Aertselaarstraat 50.

BRABANT

BRUSSEL

Werkgroep Groot-Brussel van de Volksunie richt taalklachtensectie op.

In vergadering bijeen gekomen, onderzocht de werkgroep Groot-Brussel van de VU de politieke toestand geschapen na de verkiezingen.

Beslist werd in de schoot van de werkgroep over te gaan tot de oprichting van een taalklachtensectie bestaande uit juristen en specialisten in deze aangelegenheid.

De werkgroep schaarft zich totaál achter de gemeenschappelijke verklaring van de Vlaamse verenigingen waarbij de afbraak van de taalwetgeving onaanvaardbaar geacht wordt. In dit verband eist zij de onmiddellijke publikatie van de uitvoeringsbesluiten betreffende de wet van de 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Zij verzet zich tegen de verdere uitbreiding van Brussel-Hoofdstad en eist dat de zes randgemeenten op administratief, rechterlijk en kiesgebied bij het arrondissement Halle-Vilvoorde zouden gevoegd worden.

Zij waarschuwt de regering, niet verder de verfransingspolitiek van

de negentien Brusselse kolleges en gemeenteraden te steunen.

In dit verband zullen alle overtrekkingen tegen de taalwetten gepubliceerd worden en zal tegen de in gebreke blijvende mandatarissen, ambtenaren en inzonderheid de gemeentesekretarissen klacht worden neergelegd.

Van haar kant zal de sekte « Studie - Rijksgedebied Brussel » eerland, in aanwezigheid van pers en publiek, overgaan tot de artikelsgewijze toelichting van het voorontwerp van wet betreffende dit rijksgedebied. Op 16 januari 1964 werd dit reeds door het arrondissementsbestuur als basisprogramma aanvaard.

LAKEN

Het leven is zo eentonig (blauw) in de PLP-vesting geworden. Daarom hebben enkele leden uit Laken en Neder-Over-Heembeek op 11 juli hun « beest » op hun wagen gebonden en hebben zij hem bij wijze van gemotoriseerde bevestigings-aktie twee uur lang losgelaten in de straten van Brussel, Laken, Wemmel en Jette. (Er vielen geen slachtoffers).

Hartversterkend waren de talrijke bliken van bijval vooral in Wemmel en Jette. Wij zijn daarom overtuigd dat dit spontaan initiatief volgend jaar tot 'n indrukwekkende autostoot kan uitgroeien.

Verkiezingen.

Hartelijk dank aan al onze kiezers en militanten, die onze overwinning hebben mogelijk gemaakt. Nieuw raadslid.

Onze vriend Erik Cluikers vertrok op 3 juni naar Kongo.

Jan Vermeir volgt hem op als raadslid.

Werking.

Denkt u dat wij sedert 23 mei op onze lauweren hebben gerust? Mis hoor! De vernederlandsing van de plaatselijk handel werd aangepakt: de besprekingen tussen onze voorzitter en de direktoren van Sarma en Priba kenden reeds gunstig gevolg. Een tiental nieuwe leden werd reeds sinds 23 mei gewonnen. Verschillende leden hebben hun verantwoordelijkheid opgenomen in de werkgroep Brussel. En dit is maar een begin!

Kas.

Om onze aktie in de komende maanden degelijk te voeren, moet er dringend een einde gesteld worden aan de deficitaire toestand van onze kas. U weet dat ook de beste wagen niet zonder benzine kan rijden. Wij vragen u dan ook mild te tanken op prk. 1078.28 van R. Thiebaert, R. Neyberghlaan 188 te Brussel 2. Hartelijk dank!

LIEDEKERKE

Onze afdeling legt een autocar in voor de reis naar Diksmuide bij de eerstkomende IJzerbedevaart. Na de plechtigheid te Diksmuide doen wij nog een uitstapje naar de streek van Ieper en de Vlaamse bergen om ons ten slotte op de terugweg naar huis nog eens gezellig te vermaken.

Inschrijvingen hiervoor worden ingewacht bij bestuurslid Jos Neukermans, Opperstraat, of in het lokaal « Café Kapelleke ».

Alle leden, Vlaamse vrienden en simpatizanten zijn hartelijk welkom!

WEST-VLAANDEREN

KNOKKE

Onze goede vriend Gies Cosyns stelt tot 30 september zijn schilderwerken ten toon in de zaal Zeedijk 115 te Knokke.

KORTRIJK

Stad der Gulden Sporen.

Op de vooravond van elf juli trok de jaarlijkse fakkeltocht naar het Groeningemonument. De fanfare van het VNJ uit Antwerpen zorgde vooraf voor een stijlvol optreden op de Grote Markt.

Het Kortrijkse stadsbestuur had echter gemeend aan deze jeugdbetoging niet te moeten deelnemen. Het « Kortrijks Handelsblad », dat zeker niet van Vlaams-nationale tendensen kan verdacht worden, gaf een zeer goed verslag, waaruit we eventjes citeren:

« De elfjuli-avond werd ingericht door de VVB en het JD. Het is zeer spijtig dat ons stadsbestuur officieel verstek liet gaan. Een kans tot dialoog en ruime verstandhouding werd weer eens gemist ».

En verder: « Hoe herdenkt de Groeningestede het elfjuli-gebeuren? Wel, in het kort gezegd: als bij toeval. Een hoogstaand muziekfestival kan doorgaan. Omdat het dan toch vakantie is en zo, laat men het onderonsje samenvallen met 11 juli. Zoets kon natuurlijk ook op paaszaterdag ».

We hoeven hier maar weinig aan toe te voegen. Onze vertegenwoordigers in de gemeenteraad zullen wel zorgen voor een paar steekelige vragen in dit verband. Was het soms de Kortrijkse CVP niet die pamfletten uitgaf onder de slogan: « stem Vlaas »?

De stad der Gulden Sporen spande weer de kroon in het Vlaamse land!

En dan maar kermen dat de Vlaamse jeugd niet meer geloofd in de CVP-slogans.

MEETJESLAND

Naar de IJzerbedevaart.

Waarloos: inschrijven bij A. Van Holderbeke, Stationsstraat 6.

Eeklo: inschrijven bij G. Sengers, Kon. Astridplein 6.

Sleidinge: inschrijven bij J. Verplaetse, Dorp 65.

Lembek: inschrijven bij R. Beeleert, Ledestraat 10.

Feestavond.

Alle Vlaamsgezinde Meetjeslanders worden verwacht op onze gezellige feestavond zondag 22 augustus in de zaal « Cambrinus », Schoolstraat 10 te Waarschoot. Verwelkoming van de bedevaarders uit Zomergem, Eeklo, Evergem, Belzele, Lovendegem, Lembeke, Sleidinge, Waarschoot, enz. Zang, dans, drank, alles gratis.

DORTMUNDER Thierbrauhof I te Leuven

Alle zater- en zondagen Opper Beieren orkest. Stemming - plezier. Alle dagen, 's middags en 's avonds beste keuken, niet duur. Vanaf 's morgens tot 's nachts koud buffet en koffie. Bijzonder ingericht voor groepsreizen scholen enz... Parking voor honderden. Autobussen en auto's. Alles prima verzorgd en goedkoop.

DORTMUNDER Thierbrauhof II

Groenplaats 33 te Antwerpen prima koud buffet. Open dag en nacht. Zalen voor vergaderingen, enz. Van nu af Staf Wouters aan de tapkraan. DORT-BIERKELDER Oude Markt 22 Leuven. Schoonste bierkelder van het land.

Niet vergeten dat men in de drie lokalen de echte Dortmund Thierbrau drinkt met de 2 Hertjes.

DORT THIERBRAUHOF III langs autosnelweg Antwerpen-Aken, Tessenderlo.

DORT THIERBRAUHOF IV Autosnelweg Aalst. Café-rest. (1000 pl.) Ruime parkeerplaats

Aanbevolen Huizen

HERBERGEN

Bezoek het « Veerhuis » te St-AMANDS a.d. Schelde
Mosselen - Paling
Uitbater: Jan Brugmans

Geniet van de lekkere koffie « De Olifant » in het Vlaams Huis « PETER BENOIT »
Frankrijklei 8, Antwerpen

Op doorreis te Aalst: bezoek het Vlaams Huis « DE VRIENDSCHAP »
Kerkstraat 9
(bij de Grote Markt)

Bar - Bowling - Buffet
OOSTHOEK
Oosthoekstraat 17
KNOKKE - Tel. 63.811

VLAAMS HUIS
IJzerlaan 82 Tel. (051)50749
DIKSMUIDE
Uitbater Leo Vreese
Feestzaal voor groepen

ELEC. APPAR.

Vermindering vr lezers VU
Huish. App. - Radio-T.V.-bandopnemers...
37.92.57 ELAGRO 38.74.68
De Damhouderstr. 23, Ant.

BOUWEN - WONEN

De specialist der standaarddeuren
J. LEEMANS Deurne Z.
Van Havrelei 70 T 35.63.17
Agent: De Coene, Kortrijk

Plastic vloer en trapbedekkingen. Deliflex - Tapiflex enz.
Inlichtingen:
Claessens-Cornelis Schutstr. 18, Deurne. T. 36.13.12

Voor uw modern interieur
EURO-DOMI
Kruidtuinlaan 6, Brussel
met Geschenken-kelder

Bouw-, veranderings- en herstellingswerken
SEGBERS Adriaan
Steynstraat 187
Hoboken - Tel. (03) 37.43.81

BOEKEN - TIJDSCHR.

Voor al uw Vlaamse lektuur
EEN ADRES:
Boek- en dagbladhandel
Paul BEQUET
Nassaustraet 6, Antwerpen

HOTEL - RESTAURANT

BLANKENBERGE
« Rubenshof »
Weststr. 79, T.: (050)41571
Lokaal Volksunie
Kamers-pensioen

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers - vol pensioen - gezellige sfeer
Vermindering v. groepen.
Elisabethl 105, Tel. 632.70

Vlaams Huis Breughel de Smet de Naeyerlaan 141
BLANKENBERGE
Telefoon: (050)41637
Vol. Pensioen - 30 kamers

MIDDELKERKE

« Vlaams huis Were Di » de Smet de Naeyerlaan 19
Gezellige Vlaamse sfeer

UURWERK

Zwitserse uurwerken bij meester uurwerkmaker
SLAETS
Dewinterstr. 11, Oudergem
T. 72.45.43. Terminus tr. 35
10 % korting v. leden V.U.

MAATKLEDING Volgens hypermoderne methode

- ★ Perfekte pasvorm
- ★ Prima afwerking
- ★ Snelle bediening

G. BERGERS

Sint-Jans-Vliet 19 (Kleine Tunnel) Antwerpen

Tel. 33.91.65

NA ruim twee maanden getreuzel hebben de twee partijen die als grote verliezers uit de kiesstrijd kwamen opnieuw samen een regering gevormd.

De uiterst zware afstraffing die zij opliepen heeft alleen voor gevolg gehad dat zij wat tijd hebben laten voorbijgaan vooraleer opnieuw van wal te steken. Opmerkelijk is het dat de nieuwe premier in het parlement openlijk hulde gebracht heeft aan de vorige eerste-minister en de

MR F. VAN DER ELST

DE NIEUWE REGERING EN WIJ

vorige regering. Er is dus geen sprake van een nieuw begin, maar van een voortzetting van het beleid van de verslagen regering met een nieuwe equipe.

WANNEER wij de ontwikkeling, die geleid heeft tot de vorming van deze regering overzien, dan is het duidelijk dat de aanduiding van de Luiker Waa: Harmel tot formateur door de Koning ernstige gevolgen gehad heeft, o.m. de minorisatie van de Vlamingen in de regering en het leeuwenandeel dat de Waals CVP toegewezen kreeg. Ik heb er in de Kamer de aandacht op gevestigd dat de Waalse CVP, met 18 volksvertegenwoordigers en 378.532 stemmen (dit is slechts 31.638 stemmen meer dan de Volksunie) zeven ministers heeft waaronder de eerste-minister, die vanzelfsprekend een grote invloed heeft op de politiek van de regering. De Vlaamse CVP, die in de Vlaamse arrondissementen 1.254.595 stemmen behaalde en 51 volksvertegenwoordigers heeft, ook slechts zeven ministers! Het is verbijsterend en een nieuw ontstellend bewijs van de knechtenmentaliteit die heerst in de Vlaamse CVP. Wat kan men verwachten van een partijvleugel die zich op dergelijke wijze laat behandelen, in plaats van zelf het initiatief tot zich te trekken, wat normaal zou geweest zijn.

IN de regering in haar geheel zijn de Vlamingen dan ook in de minderheid: 14 Waalse ministers tegenover 13 Vlaamse, waaronder dan nog een paar façade-Vlamingen die

in Vlaams opzicht geen enkele waarborg bieden.

De komedie rond de kulturele autonomie en het departement voor nationale opvoeding en cultuur wordt voortgespeeld. Wanneer men weet welk belang de Vlaamse CVP tijdens de vorige legislatuur aan dit probleem gehecht heeft en de herhaalde incidenten uitgelokt door de heer De Saeger, beseft men welke vernedering de Vlaamse CVP ook op dit punt moet slikken.

Eens te meer is de minister een

deel van deze middelen naar Wallonië gaat, zijn de Vlaamse gewesten onvermijdelijk het kind van de rekening.

DAT de heer De Saeger in deze voorwaarden en zonder zelfs af te wachten welk gevolg er zou gegeven worden aan het schuchter protest van de Vlaamse CVP zonder aarzelen een ministerportefeuille aanvaard heeft, bewijst dat wij terecht steeds getwijfeld hebben aan de oprechtheid van de heer De Saeger wanneer hij zich opwierp als Vlaamse vormman. Hij ontvangt de beloning voor Hertoginnedal: hij heeft bewezen plooibaar en soepel te zijn. Zijn voorganger als leider van de Vlaamse CVP-fractie, oud-minister Van den Daele, zal wel geen ministerportefeuille aangeboden krijgen. Maar hij is dan ook geen voorzitter meer van de Vlaamse CVP-ers!

DEZE overwegend Waalse regering start daarenboven onder het motto: prioriteit voor Wallonië. Alle geruststellende verklaringen, dat prioriteit niet betekent exclusiviteit, zullen het gewettigd wantrouwen niet kunnen wegnemen dat in het Vlaamse land ontstaan is. Het is duidelijk dat de bekommernis van de BSP en ook van de CVP vooral gaat naar Wallonië waar zij het zwaarst geslagen werden door de

PVV. De unitaristen vrezen vooral de Waalse reacties en de Waalse misnoegdheid.

WIJ, Vlamingen, zijn niet zo onredelijk ons te verzetten tegen een redelijke politiek, die sociaal en economisch verantwoord is, om de Walen te helpen. Maar de middelen waarover de regering beschikt zijn niet onbepaald en wanneer eens te meer — zoals in het verleden steeds het geval geweest is — het grootste

deel van deze middelen naar Wallonië gaat, zijn de Vlaamse gewesten onvermijdelijk het kind van de rekening.

HET is ons sedert lang duidelijk dat de Walen zich niet tevreden stellen met een politiek van volledige tewerkstelling, doch aansturen op een uitbouw van de economie die hun arbeiderspotentieel ver overtreft. Dit heeft voor gevolg dat de mobiliteit van de Vlaamse arbeidskrachten moet bestendig worden (een der redenen van hun verzet tegen de industrialisatie van Vlaanderen) en dat beroep moet gedaan worden op buitenlandse arbeidskrachten. De immigratie van vreemde arbeiders (een punt van het regeringsprogramma!) wordt daarenboven gezien als een element in de Waalse demografische politiek. Het is voor ons onaanvaardbaar dat de regering in de eerste plaats werk en goedkope woningen bezorgt aan vreemde arbeiders, zolang de Vlaamse arbeiders (en hun aantal groeit bestendig) geen werkgelegenheid hebben in eigen streek en met een welvaartspeil dat even hoog moet zijn als dat van de Waalse arbeiders.

De Volksunie heeft in haar sociaal-economisch tienjarenplan uiteengezet wat moet en kan gedaan worden om de normale ontwikkeling van Vlaanderen veilig te stellen.

DE sociaal - economische politiek van de nieuwe regering zal afgestemd zijn op Wallonië, met enkele goedkope gebaren in de richting van Vlaanderen om te kunnen zeg-

gen: wij doen ook iets voor de Vlaamse gewesten. Zelfs in de Vlaamse socialist Spinoy kunnen wij geen vertrouwen stellen op grond van de ervaring die we met hem opgedaan hebben. Gezien de houding van de Waalse socialisten t.o.v. de regering zal hij nog verder gaan om hun politieke steun te behouden en de eenheid van de BSP te redden.

ONGERUSTHEID is ook gewettigd voor wat de taalpolitiek betreft. Terecht of ten onrechte wordt de vooruitgang van de PVV te Brussel en in Wallonië toegeschreven aan de taalpolitiek van de vorige regering, die in Vlaams opzicht reeds onbevredigend was. Indien het voor de regering gevaarlijk zou zijn over te gaan tot een openlijke afbraak van de taalwetgeving, is het gevaar des te groter dat de taalwetten « soepel » zouden toegepast worden, dit betekent niet toegepast. Wetende hoe gebrekkig deze taalwetgeving nog steeds is en staande voor een onmiskenbaar offensief van fransdolheid, vooral te Brussel, maar ook elders b.v. te Leuven, waar de aanwezigheid van een Franse universiteit onder leiding van een Waalse rector een grote bedreiging vormt, is scherpe waakzaamheid en een bestendig Vlaams tegenoffensief geboden.

NIETTEGENSTAANDE de aanzienlijke vooruitgang van de Volksunie is de toestand er sedert de verkiezingen niet op verbeterd, o.m. omdat deze vooruitgang samenviel met een vooruitgang van de PVV (vooral te Brussel en in Wallonië) en omdat de Vlaamse CVP zich eens te meer ontstellend zwak toont.

Tijdens het debat over de regeringsverklaring heeft de Volksunie klare taal gesproken en gewaarschuwd. Wij zijn vastbesloten onze rol te spelen en het bewijs te leveren dat de Volksunie een voor Vlaanderen nuttige en onontbeerlijke faktor is in ons politiek leven. Wij zullen onze versterkte machtspositie gebruiken om de Vlaamse politieke mandatarissen van de regeringspartijen voor hun verantwoordelijkheid te plaatsen, met de rug tegen de muur. Zij zullen er niet meer aan ontsnappen door een nameloze stemming bij zitten en opstaan, nu wij voldoende sterk zijn om steeds een naamstemming te kunnen eisen.

De regering zal met onze oppositie moeten rekening houden.

Voor uw graafwerken, één adres:

P.V.B.A.

ALWABO

44, Kieldrechtsebaan, Verrebroek
Telefoon: (03) 75.44.31

• Alle graaf- en grondwerken met of zonder vervoer

• VRAAGT ONZE PRIJS

DE VLAAMSE BOUWMAATSCHAPPIJ

N.V. VIKING

bouwt voor U te SALOU (Tarragona), SPANJE, drie Residentie-gebouwen van 3 maal zestien appartementen. Volledig zicht op zee. Grote living, 2 slaapkamers, keuken, badkamer, bergplaats. 75 m², alles gemeubeld, garage en lift. PRIJS: 685.000 pst.

Residentie Kempenland: reeds 13 verkocht. Residentie Oostland: 7 verkocht. Residentie Westland: 11 verkocht.

Volledig vrijblijvende inlichtingen:

Fivez E.

Fostiezlaan 54, Ronse
Telefoon: (055) 21732

AUTOMOBILISTEN • V.U.-MANNEN

voor de electriciteit van uw wagen
voor uw batterijen

WENDT U IN VOLLE VERTROUWEN
TOT DE GEKENDE SPECIALISTEN

VAN HOECKE EN ZOON

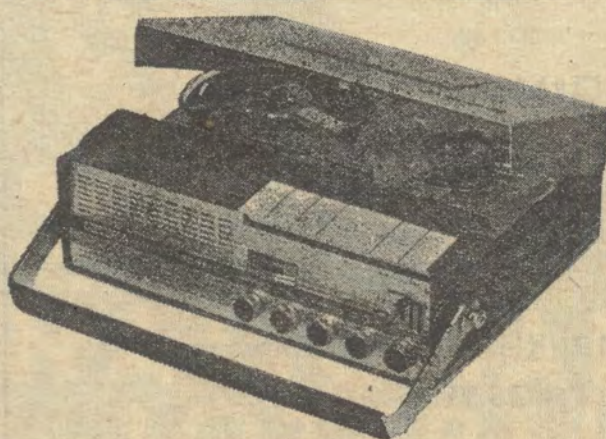
Vrijwilligerslei 13 — Mariaburg.

TELEFOON: 74.38.92.

BATTERIJEN = EIGEN FABRIKAAT

— 30 % KORTING

— 2 JAAR VOLL. WAARBORG.

Interfonie

Geluidsversterking in de perfectie voor zalen - reclamewagens kerken huiskamers enz...

OPGELET: Adresverandering

"DE GELUIDSBRON"

Lange Leemstraat 32

ANTWERPEN Tel.: 33.04.95.

Radio - T.V. draagbare radiotoestellen platendraaiers. Wij vertegenwoordigen enkel merken van de hoogste hoedanigheid — Bandopnemers vanaf 2.250 F tot 117.000 F.

Op vertoon van deze aankondiging geniet U speciale voorwaarden.